

Ča - more - judi

12

Ča - more - judi
12

Nakladnik
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika
Ivan Tokić

Urednici:
Dragana Đurić
Željka Alajbeg

Likovni urednik
Anica Bašić

Pricagin / Logotip:
Mladenka Đurić

Grafičko oblikovanje i dizajn
Dragana Đurić

Slika na omotu
Tina Sule, 7.r.

Naklada
400 svezaka

Tisak
OXA d.o.o

CIP - Katalogizacija u publikaciji NSK

ISSN 1845-4852

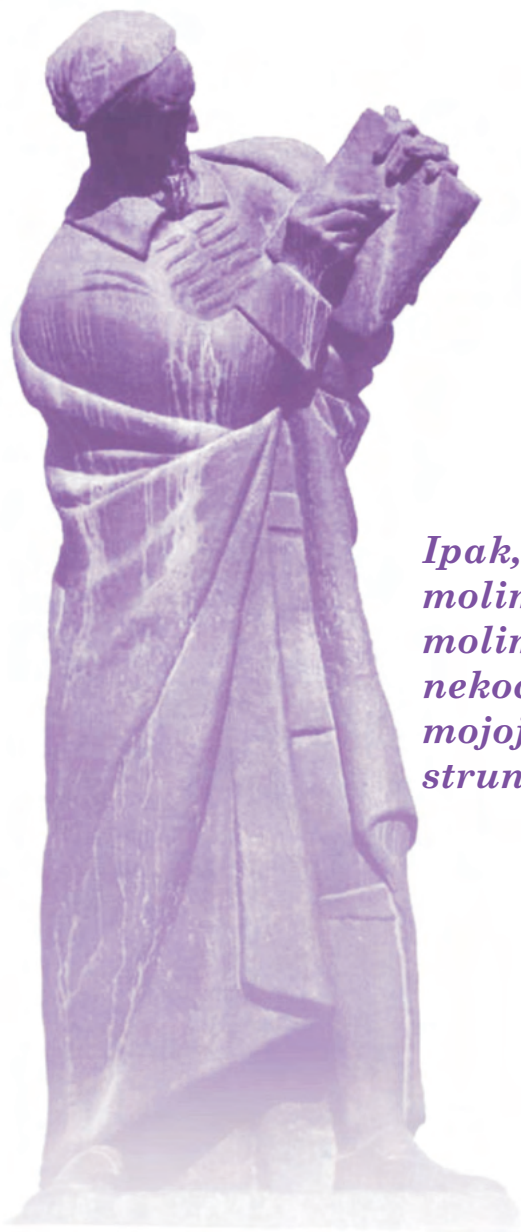
Ča - more - judi

Zbornik čakavske poezije učenika
osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije
12. pjesnički susret

Maslinica 26. travnja 2010.
u povodu 20. Marulovih dana
i
očuvanja stvaralaštva na čakavskom narječju

Grohote
OŠ Grohote 2010.

*Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si
nekoć
mojoj pjesmi svečanoj dao
strune*

POEZIJA

Ivan Ivčević: Lišće (monotipija), 2.r., OŠ Grohote

OŠBijaći
Kaštel Novi

Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

BARKA

Jedna stara barka,
svako jutro blišči
o sunca.

U njon je čovik
ča more voli,
u njon je vavik,
miriše po soli.

Na vale gre
i ka je sunce
i ka kiša lije.

*Željana Certa, 7.r.
Mentor: Jelena Ljubić*

BABINA BALATURA

Babina balatura
vavik je bila
puna cvíća.

Đirani
ka da su
pivali o sriće
ka bi ji
baba zalila.

Više se ne čuje
miris đirani
ni cvrkut tic.

Jerbo, ćuti se
Da moje babe
Više nima.

Nives Jurić, 7.r.
Mentor: Jelena Ljubić

MOJA SKULA

Volin svoju skulu
skulu koja jema
jušto sto godin.

Godišća dice
u njon
su ditinjstvo ostavila,
i radost,
i sriću,
sve ča su jemali,
u skuli su
dilili.

I ka izajen iz nje,
sićat ću se
oni sritni dan
ča san ji
s profešurin
provodila
u mojon
skuli.

*Nives Jurić, 7.r.
Mentor: Jelena Ljubić*

MOJ DIDE

Moga dide više nima,
ali je vavik tu, u mome srcu.
Nikad ga nisan upoznala,
ali san čula toliko lipi riči o njemu.

Judi su ga volili,
I on je volija njih.
Bija je dobar otac i muž,
Ali najvažnije, bija je dobar čovik.

Zanavik će ostat u našin srcin,
tamo jema posebno misto.
Čuvat će nas
I bit s nan u dobru i zlu.

*Petra Maljković, 7.r.
Mentor: Jelena Ljubić*

PODNE

Judi još sidu.
Jušto je prošlo podne.
Ni tica nima.

Karmen Milan, 7.r.
Mentor: Jelena Ljubić

OŠ Dobri
Split

Jelena Brković: Cvijet (kombinirna tehnika), 7.r., OŠ Grohote

MORE MOJE

Evo grmi, puše i siva, sneveralo.
Užgale se sve kolure ovega svita.
A more pari ka da ga nima,
stopilo se s nebom.

Je, mogla san pisat
o lipim plavin kolurima, o suncu,
cvrčcima,
ali nisan.
Gledan s ponistre neveru,
vale ča tuču o rivu.

Stišaje, gren isekat kaić, skupit
tunje,
jerbo je vrime od arbuni.
Crveni se nebo,
zadnji vali razbijaju se o sike,
vaja partit mojin plavetnilom.
Ajme, koji gušti.

Renata Delić, 7.r.
Mentor: Mary Brkljača

MALA JUBAVNA

Ča su kiše ovo moje misto
napale
samo tužne i tmurne dane
donile
ka i ljubavi moje nesritne ča
su me dopale
u velikim vodan moju sriću
odnile.

Jedno mi moja none uvik reče
dite moje iza kiše sunce
zapeče
ogrijat će ono i poja i rivu
nikad ne gubi nadu
i u život imaj viru.

Bacin tako pogled u daljinu
Tražeći sunce i novu prolitnju
monturu
Da ja spremna budem priko
rive proći
More bit da će sa suncen moja
jubav doći.

*Renata Delić, 7.r.
Mentor: Mary Brkljača*

DALMACIJA

Stislo vrime ka da je stalo
Okolo grada i sniga je malo palo.
I sve bi bilo dobro da ne dere bura
I lice postane modro.

Jutron kad izađen iz kuće
Prsti od ladnoće drću, a srce jače
tuče.
Ča bi bilo da živin na Velebitu,
Ni promislit ne želin,
Lipje mi je u Splitu.

U Dalmaciji mojon malo dođe leda
Jer more s jugon to i ne da.
A sunca uvik ima za vidit okon
golin
Zato svoju Dalmaciju ja najviše
volin.

Renata Delić, 7.r.
Mentor: Mary Brkljača

ZIMA

Ajme, ča je zafriškalo!
Jedan đir do peškarije
srdele gredu ka lude
vonj s gradela bude.

Vitar, kiša, nevera tuče
odma svi bižidu u kuće.
Lipo je stat u kući
I svojon se familjon družit.

Proć će zima, bit će lita,
Nema lipjeg od moga Splita.

Paola Macanović, 6.r.
Mentor: Mary Brkljača

MASLINICA

Maslinica, najlipje misto na svitu.
Uvik je vidin u bojama lita.

Plava boja mora, neba.
Bile sike, oblačići,
a valovi ka janjčići.
Zelen bor i maslina,
a prid kućan od kamena
điran i lozica.

Vonja lovor, murtilica.
Cvrčak danju pismu piva,
ćuvita se noću čuje.

Sve je šesno i na mistu,
baš je tamo di triba.
Samo bake višje nima.

Ana Šiškov, 4.r.
Mentor: Ada Franičević

OŠ Don Lovre Katića
Solin

Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

MOJE MISTO

Vesele se dica
i njihova lica,
kad zajedno pivaju
i briškulu igraju.

Njihova srića vela
seže do vrha
kampanela,
a gori njihovu radost
glasi
zvono ča tad se oglasi.

Otvori i ti škure
pa slušaj klapu
iz moga mista,
lipega i čista!

*Marija Dagelić, 5.r.
Mentor: Ana Bašić*

Ankica Braškić: Kampanel (kartontisak), 6.r., OŠ Grohote

JUBAV

Judi moji, znate li ča van
je to kad imadete jubav?
Nije van to kad se zajubite u neko
dite,
il' kad te ono pojubi.
To van je priviše ditiinjasto.
Ja bi pri rekla da je to
kad se dvoje judi voli,
i kad in se stisnu nidra,
svon snagon ovega svita.
I tako van oni žive neko vrime,
pa se onda site da bi se mogli
vinčat.
Kad se vinčaju, tili bi i dite,
i ovo, i ono.
A, ča da van još kažen
sve van je to jubav!

*Josipa Vuković, 7.r.
Mentor: Ana Bašić*

Nina Alajbeg: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r. OŠ Grohote

LIPO JE, LIPO JE

Lipo je, lipo je
kad uz more sidin ja
i kad čujen oni šum
valova .

Lipo je, lipo je
kad u duši ni grih
i kad drugoga nisi uvridi.

Lipo je kad te gledan di uživaš
sritan na barki, siki oli žalu.

Lipo mi te je čut
kad čakulaš s drugiman.

Da san ja barenko na tvomen
mistu.
Da san s moren uvik.
Pričala bi ti štorije o ljubavi i
tišini,
o mojoj Dalmaciji koja život živi.

A sad galebe moj moran ti poč,
štoriju pamti i siti se mene
kad budeš daleko, daleko od
mene.

Vidit ćemo se opet, ali znaj
u srcu si mi ti, ovaj otok i ovaj raj.

*Nina Alajbeg, 7.r.
Mentor: Mirjana Stanić*

MOJA ŠOLTA

Moj otok mali
kad nisan na njemu
puno mi fali.
San svakog je čovika
da na Šolti bude cilog vika.

Neki za Šoltu i ne znaju,
a Šoltani ponosni ča je imaju.
Ne živi u njoj puno svita,
al tu jubav i srića cvita.

Tu restu masline, smokve i loza,
a nađe se i po koja koza.
To lipo ča se proteže
moje didove za se veže.

Liti kad dojdu turisti puno je boje
odma smo svi dobre voje.
Napune se oteli
i svi smo veseli.

Mužika i pisma lipo zvuču
i nas iz kuće vanka vuču.
Zabalamo, zapivamo, nazdravimo
te sritni na počinak odlazimo.

Moj otok mali
zapljuskuju vali.
Tuču ga vitri i ispiru kiše,
a ja ga volin sve više i više!

*Žana Bogetić, 6.r.
Mentor: Mirjana Stanić*

MORE

More sve tajne krije,
sriću, jubav i ludorije.

Valovito more plavo
lipje mi je vengo svo blago.

O moru pisme ispivan
od mora ništa ne skrivan.

Moru se ispovidan
i sve tajne pripovidan.

Moru se divin
i za ništa ga ne krivin.

More je posebno lipo liti
kad moš se potočat i zaronit.

I lipo je kad maestral zapuše,
a odnikud s gradel vonj skuše.

I ča ti višje triba.
Dobro društvo i pisma dalmatinska.

Ankica Braškić, 6.r.
Mentor: Mirjana Stanić

MAŠKARE

Maškare su veseje
maškare su srića
maškare su misal
našega maloga mista.

Samo tada moreš bit
ča ti je drago,
a da ti nikor ne će zamirit
ni ovako ni onako.

Vengo tako moreš bit:
vištica oli vila,
anđel oli vrag,
klaun oli kraj.

A moreš bit lip, grub,
star oli mlad...
Sve ča poželiš moreš bit
barenko jedan jedini dan.

I nikor te za ništa
neće krivit oli ogovarat.
Samo iza maske lice tribaš krit
i onda si sam sa sobon kvit.

*Ankica Braškić, 6.r.
Mentor: Mirjana Stanić*

Jelena Brković: Riba (kartontisak), 7.r., OŠ Grohote

MASLINO LIPA

O maslino moja lipa
bogon si nam data
neka bude rodna svaka tvoja grana.

O maslino moja levantinska
sorto šoltanska donesena si sa
Levanta
bila si ti od šoltanskog težaka.

O maslino vično si zelena
krasi nam Šoltu za sva vrimena.

*Lordan Maršić, 6.r.
Mentor: Ivan Tokić*

MORE

Mi imamo najlipše more
i prilipe škoje.

Ovi lipi kraj
procvita ka raj.

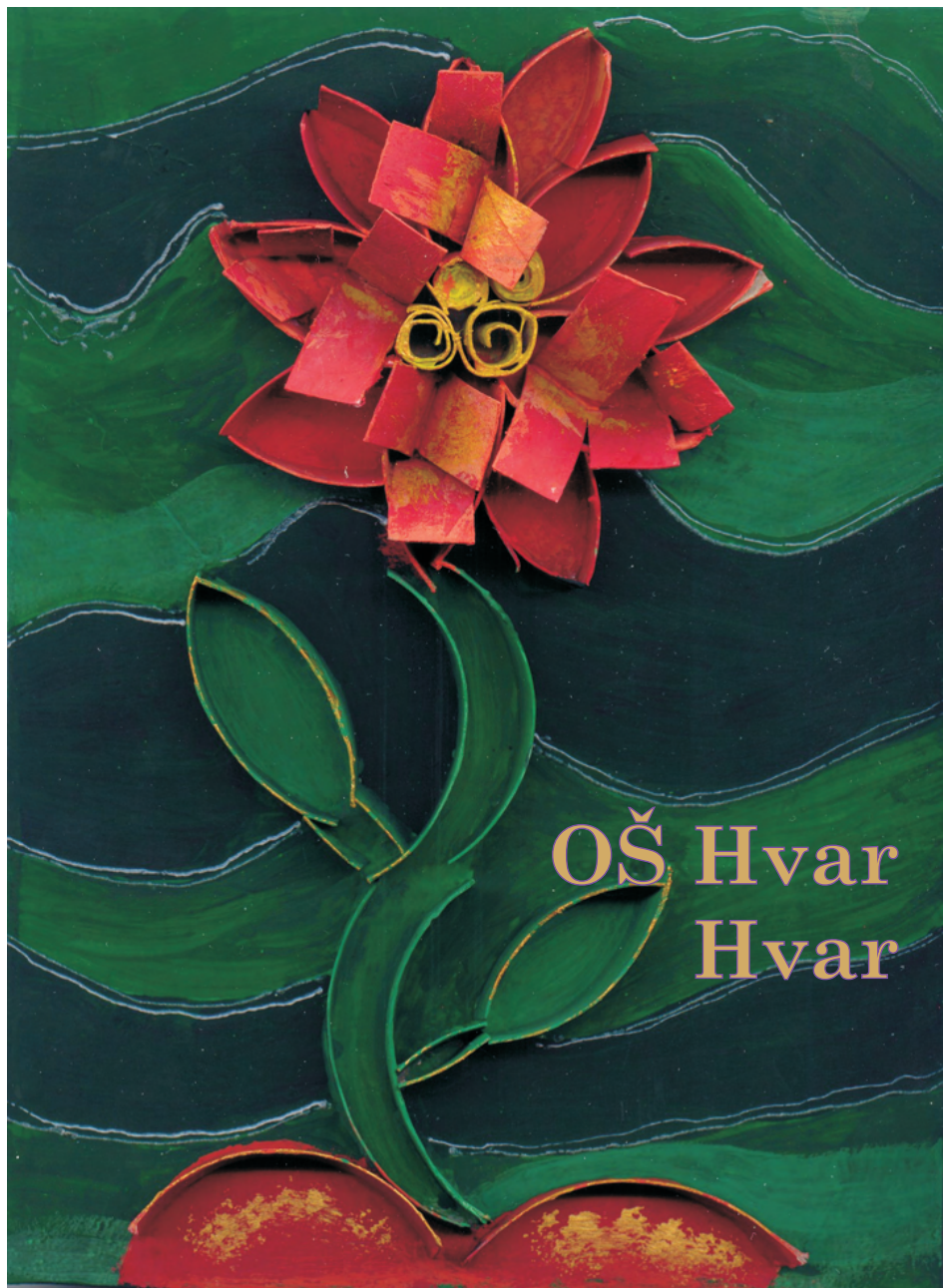
Lipa maslina crna
mala prilipa zrna.

Na rivi vezana barka
najmodernija stara marka.

Na škrapu bili galeb stoji
ribu ča ulovi broji.

Naš je način življenja ovakav
ako želite i vaš more bit takav.

*Julija Mihovilović, 3.r.
Mentor: Ivana Blagaić*

Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r. OŠ Grohote

RIBAŠĆINA

Kad s ocen gren na ribe,
Na more se uvik dere:
« Marko, voga! Tira!»
Ne moloje me sest,
ne do mi pinku mira.

«Ala, veselo!»
«Šijoj!»
«Namotoj!»
«Ne bruntuloj!»

Vela riba se diže,
Pune su hi mriže.
Dižu se zubaci, solpe,
Ušate i dvo, tri jubina,
A doma za obid ceko
Biž i janjetina.

Zubatac je dobar bokun,
Solpa i jubin isto,
Al meni je janjetina
Na parvo misto!
Otac me iz mislih
Žvelto na karmu tornu:
«Upol Marko, motor
i voz nose u For!»
«Ovo je za danas dosta,
u For ni nego tri gosta!»

Arivat će lito,
Potezat ćemo
po vas don,
A furešti će stat u fil
I cekot
da in ribu prodon.

Marko Bibić, 6.r.
Mentor: Fani Carić-Ćurin

PARVI DAN U SKULI

Mati me je rano digla,
Cin son oci otvorila,
Somo mi je namigla.
Vajalo se lipo uredit,
Ubuć novu robu i
Postole nove.
Stroh u se skupit
I pud skule
Se pomalo uputit.
Isprid skule
Bilo je puno dice,
Cekoli su svoje
Meštrovice
U skulu svi smo
Veselo intrali
I nove libre ćapali.
Malo smo stoli,
Lipo se upoznali,
Posli malo vrimena
Doma partivali.

Josipa Novak, 6.r.

Mentor: Fani Carić-Ćurin

FOR

Nojlipje more,
Darveni brod,
Stinje oštro
I ponosan rod.

Maslina stora,
Bor zeleni,
Gropasta loza
I grozd rumeni.

Zemja carvena,
Težoka znoj,
Moje su blogo
I zavičaj moj.

Katarina Martinić, 6.r.
Mentor: Fani Carić-Ćurin

PARVI DAN U SKULI

Mati me je rano digla,
Kad son otvorila oci,
Somo je namigla.

Žvelto son se obukla
I libre u boršu zatukla.

Došla son u skulu
sva nervoža,
Za vidit svoj razred,
bila son kurjoža.

Dobota cili razred
iz vrtića son znala,
a i nike nove,
tad son inkontrala.

Vrota su se otvorila,
fermala je vika.
Intrala je meštrovica,
lipa kako slika.
Meštrovica nos je svih
po imenu prozvala,
i svakega od nos
lipo upoznala.

«Danas dico
nećemo još ništa ucit,
Parvi don je skule
– neću vos mucit!»

«Lipo je vrime,
pojte se igrat,
sutra ćemo se librih
i ucenja ćapat.»

*Katarina Martinić, 6.r.
Mentor: Fani Carić-Ćurin*

LIPA RIČ

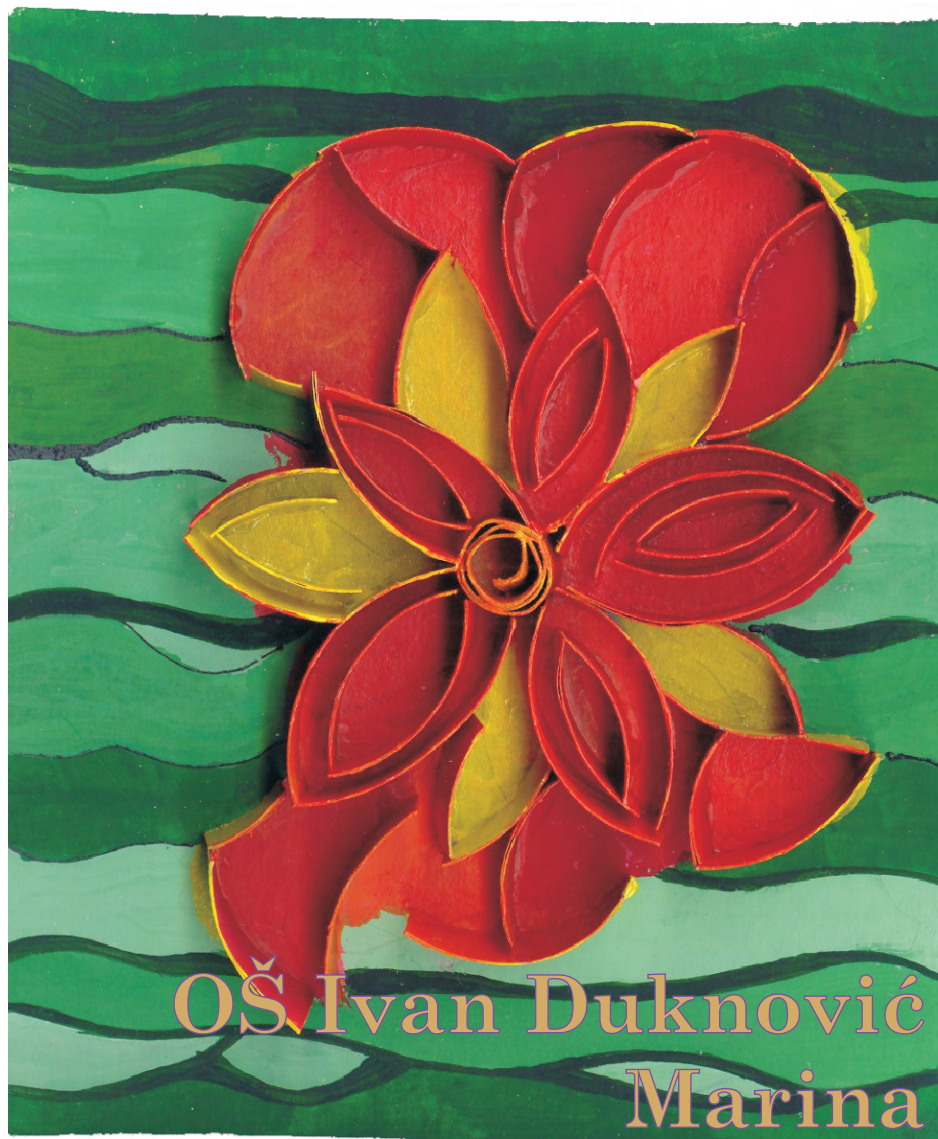
Ne somo vrota,
lipa rič
sva sarca
otvoro,
smih na obroz
stvoro.
Iz justih lako
izahodi.
Put do sarca
nahodi.

Jubov,
lipota,
srića,
činidu čovika
kuntentim,
bloženim
i spokojnim.
Lipa rič
smih diteta
izmomi,
nonu u ditinstvo
torno,
didu suzu u oko
zacakleto.
Lipa rič je
skuža,
kad nikoga
uvridiš,
da si fali,
uvidiš.

Tuko reć:
«Skušoj!
U štumak
ne ćapoj!»
Sve je manje
lipih rićih
za ćut,
one grube
prosipjemo
uz put.
One znaju sve
prominit,
iskrivit,
zamorsit,
teplinu
ugosit.

Zato su tote
lipe rići.
Bol
u duši,
težina
u sarcu,
njima se
lići.

*Ive Tudor, 8.r.
Mentor: Fani Carić-Ćurin*

OŠ Ivan Duknović
Marina

Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

MOJE MISTO MALO

Moje misto malo
lipo je i cisto.

Ima ribara, težaka i đaka
ima starih dida i baba.

Barba Pavić kuće gradi,
teta Luce u dvoru ima
kokoše.
Barba Fabo tetu Lucu sluša
a volija bi ulovit veliku
skušu.
Teta Vinka furešte prima,
a blizanke Josipa i Dina
deboto su iste.

Škrta zemja i sinje more
svitlo ferala na moru do zore.

Sveti Luka nek nas čuva
od dižgracija i šijunada.

Danijel Jakus, 4.r.
Mentor: Ivona Špika

MORE

Ča bi bilo kad bi more nestalo?
Ča bi naše barke i judi radili?
Sve bi živo radit pristalo.
Samo bi se po stinan zabavjali
i tovara čuvali.

*Matea Jozipović, 4.r.
Mentor: Ivona Špikar*

BURA

Bura puše,
jarboli sviraju.
Galebi nisko letu
i ribu vataju.
Mornari doma gredu.
Gredu kupovat ribu
jer svoju u moru ulovili nisu.

*Matea Jozipović, 4.r.
Mentor: Ivona Špikar*

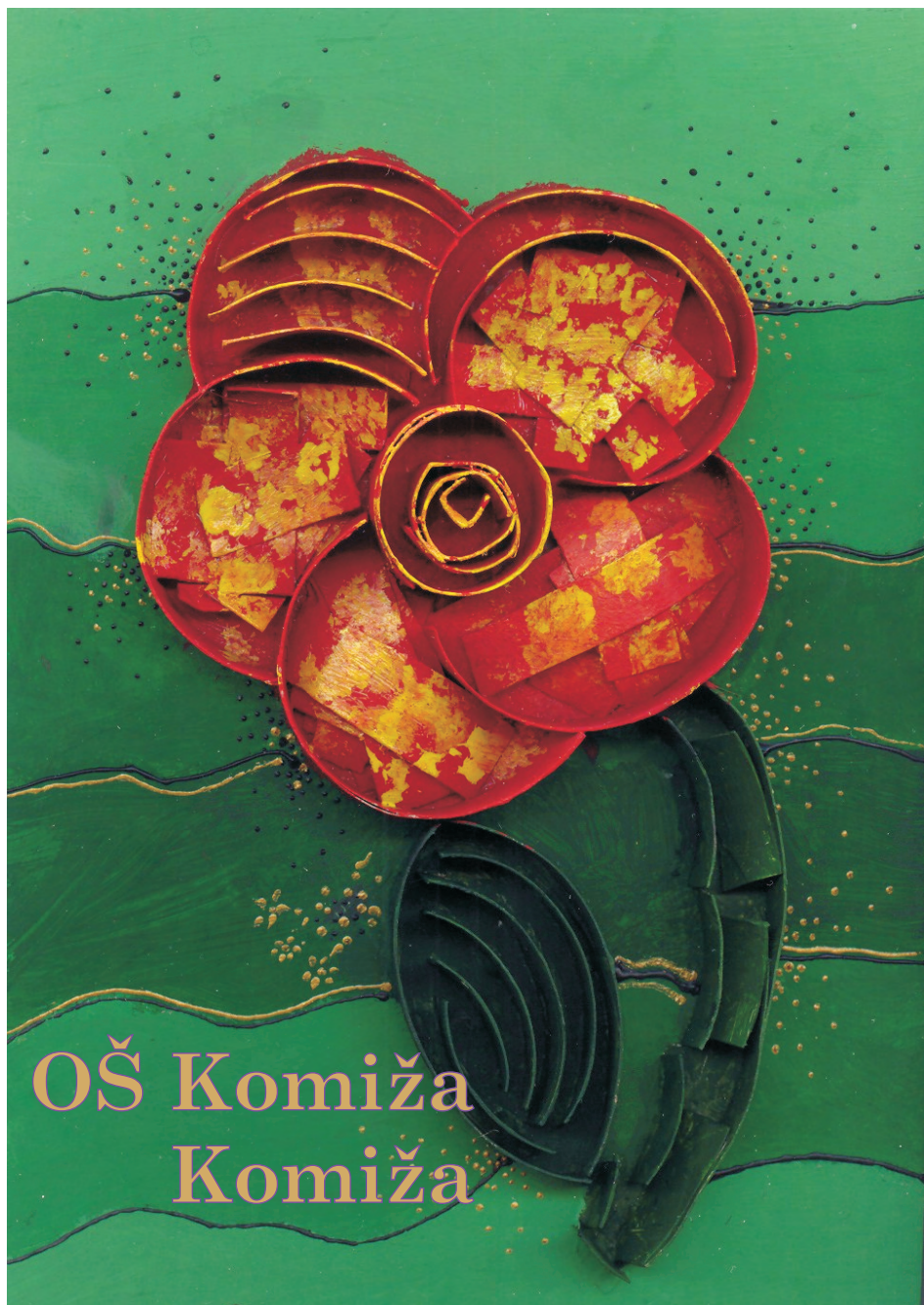
NAŠA DALMACIJA

Priko Jadranskega mora
dođu furešti do naše
Dalmacije.

A kod nas svakog gosta
devet dan ni dosta.
Oni pineze donesu
i sa sobom ih jopet odnesu.

Ribar plete mrižu svoju
da uvati ribu novu.
Ribu će frišku onda pofrigat
i zadnju ligadinu gostu dat.

*Ante Matijaš, 4.r.
Mentor: Ivona Špikar*

OŠ Komiža
Komiža

Barbara Siničić: Cvijet (kombinirana tehnika), 6.r., OŠ Grohote

SVETI MIKULA

Sveti Mike svitom plovi
pomože putniku i riboru ca lovi.

Cuvo Mikula kapitona sril mora
i molega ol kužine bilega vapura.

Zove ga oni kojemu je more kruh
i furešt ca radi nevere cili nuć ni suh.

Žena ca juj muž navigo Mikuli se moli
da se sritno vroti oni ca ga voli.

Svak se siti u nevoji Mikule
bi un deškul ili s puno škule.

Za svakoga je Mike uvik napomuć
svakoga cuvo cili don i nuć.

Petar Ivčević, 5.r.

Mentor: Vedrana Rokov Fras

GARBIN

Nebo se rašentilo, covika uznemirilo,
Ovo ga, sa će, sa će sve ruvinat
A covik neće ni znat.

Velo furca vitra i mora se udružila
I coviku život prominila,
Kruh iz just vazela,
Tuga i nevoja sarce je zarobila.

Sveti Mike pomози,
Tempešta je velo,
Dvini svuj baštun
Da ovo sve fermo.

Ovu more puno more,
Bocel puco, mostac se guli.
Ku ga je najidi?
I di smo ono stali.

Di će non borke fermat
I kal će ovu vrime stat.
U tempal tuko molit puć
Jer velo pokora covika prati,
KROZ CILI ŽIVOT PATI I PATI.

Andrija Mardešić, 5.r.
Mentor: Vedrana Rokov Fras

OŠ Majstora Radovana
Trogir

Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

VAL

Val
jidan, žbandan, ižnervan,
rebatije o stine,
tira peškadure,
voltaje brode.

Gadno je gadno kad se najidi.

*Andela Bailo, 7.r.
Mentor: Ivana Miše*

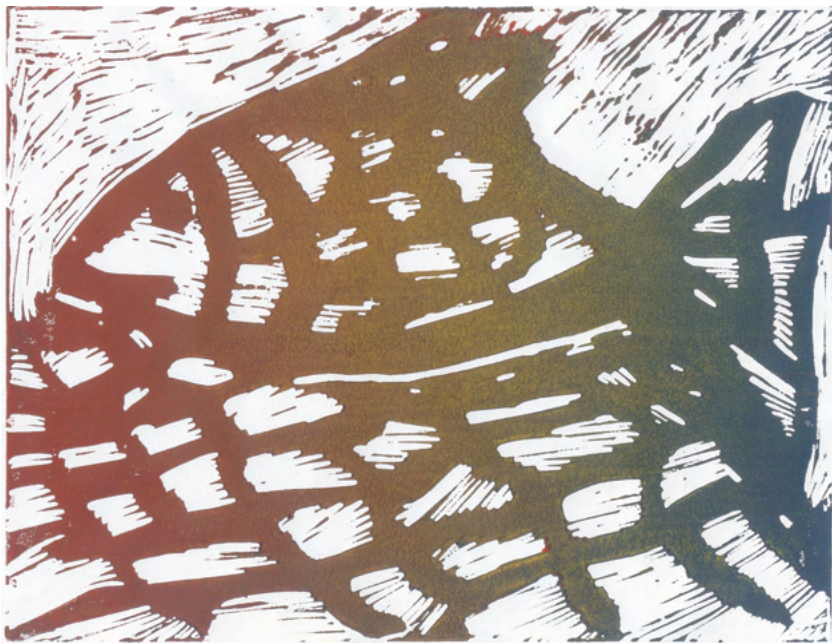
MOJ TROGIR

Moj Trogir
Kale tisne,
zvona pisme.
Moj Trogir.

Kantuni zasinjani,
ponistre zobotunane,
balature zabandunane.
Moj Trogir.

Vonji pasaju,
Skakju justa.
Moj Trogir.

*Andela Bailo, 8.r.
Mentor: Ivana Miše*

Anton Pertić: Riba (linorez), 7.r., OŠ Grohote

NA KUŠINU

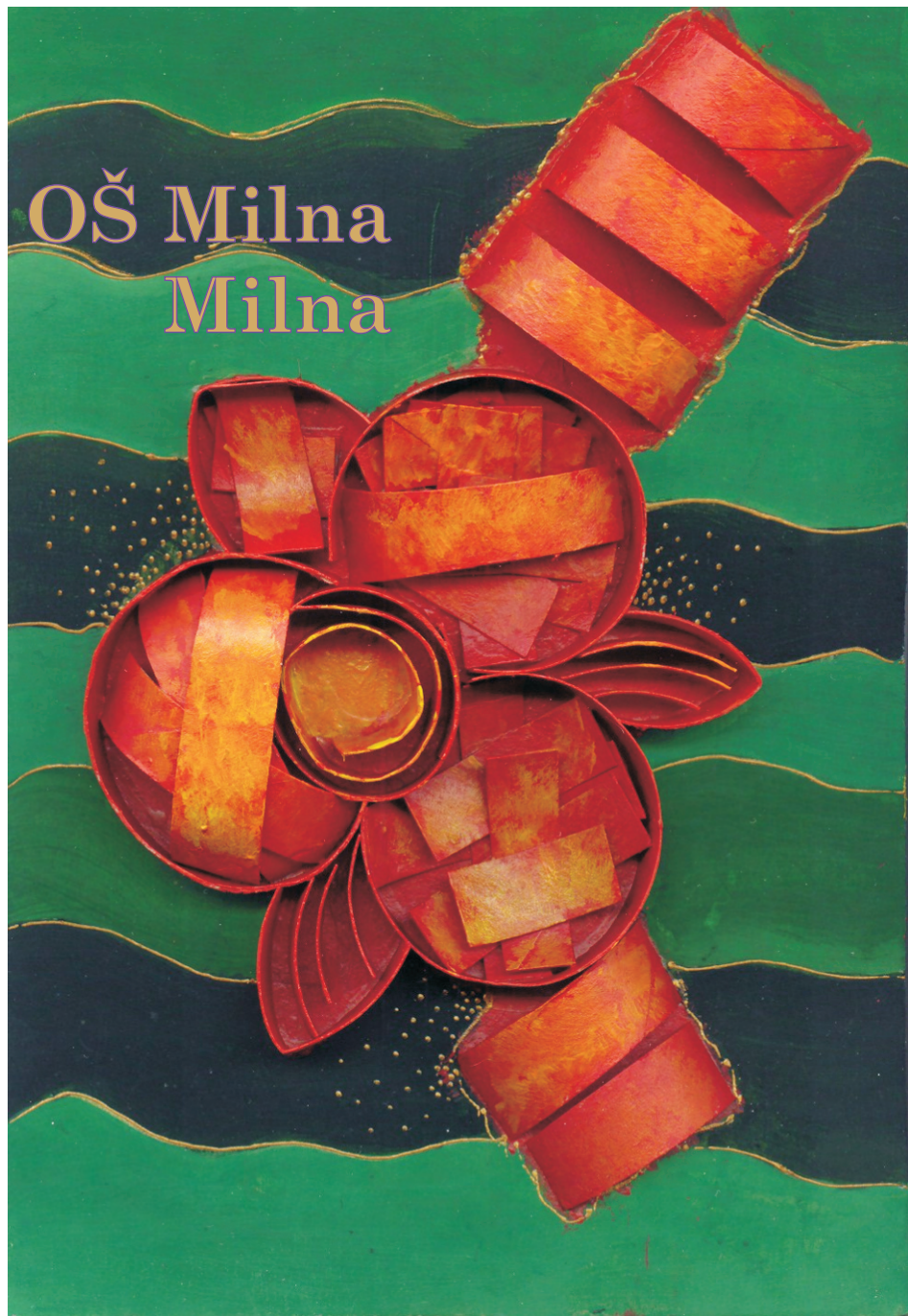
Kušin!
Jubi (me).
Galdi (me).
Vodi (me).
Vonja (mi).
Kušin moje matere!

Dana Belas, 6.r.
Mentor: Ivana Miše

MIRAKUL I KANUN

Mirakul!
Gre !
Brenzaje !
Rebatije!
Apelaje!
Breca!
Moja štrada – mirakul i
kanun.

Dana Belas, 6.r.
Mentor: Ivana Miše

Marina Cević: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r., OŠ Grohote

TRISKO BURA

Trisko bura, zabubala škura.

Dica su žalosna što nji matere ne dodu vanka.

More se vojo... od bure topidu brodi.

Kad bura puše somo šćetu čini: kido grone sa stabol,
razbije ponistre i dicu doma drži.

I daje trisko bura i vapori se ne možedu uputit i svi somo
čekodu da fermo.

Trisko bura, velu šćetu čini i od nje nikakove koristi ni.

Mislav Lekšić, 5.r.
Mentor: Dubravka Menjak

OŠ Mertojak Split

Darija Popović: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

ANE I MARE

Judi u poju,
gajeta u moru.
Sunce ča prži Anu i Maru.

More ča blista
ne zanima Anu i Maru.
Ane i Mare svakom dišpet prave,
a njih dvi uvik se posvade.

Maša Delić, 2.r.
Mentor: Ivka Kavelj

Ivan Lovrinčević: Morska zvijezda (linorez), 7.r., OŠ Grohote

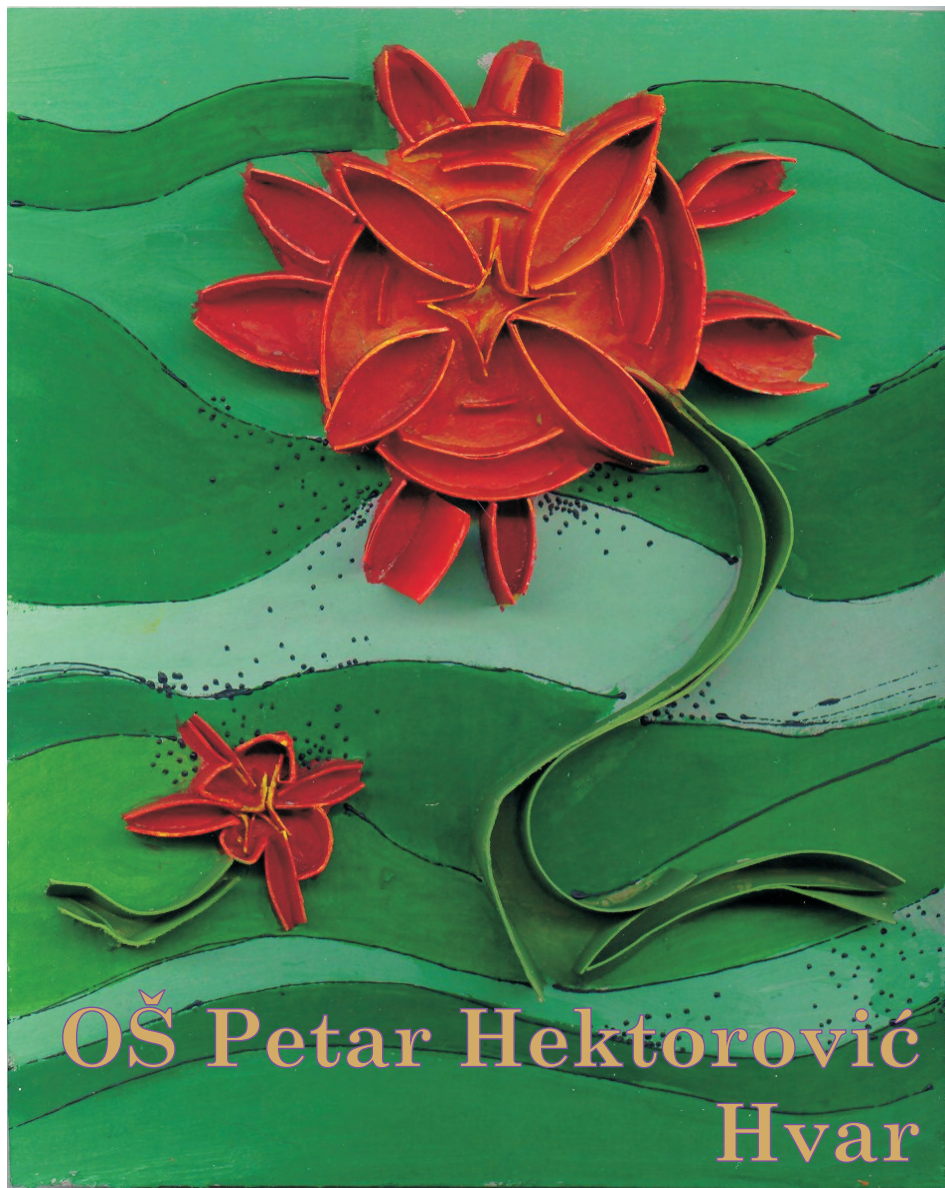
MOJ NONO

Jutros rano moj nono gre,
da uradi nešto u poju.

Ubra je nešto verdure
i skuva je za obid.

Bia je cili od zemje,
ča je vridan nono moj!

Frane Maršić, 2.r.
Mentor: Ivka Kavelj

Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

DOL NA FORU

Misto je molo,
A i nos je malo.
Vrime kad nos je veće bilo
odavno je pasalo!

A opet non je kruto drog
Svima.
Poj čo da nos tako malo
Ima!!!

Sva ta lipa poja
I daleke gomile
Ča su hi vridne ruke
Činile...
Lipota hi je gledot –
Ali cili tin trud
Ča je uložen bi –
Danas je svarhu izgubi.

Judi su drogi i vridni,
A niki okolo nos
Od jeložije malo jidni.

Gina Bilankov: Galeb (linorez), 7.r., OŠ Grohote

Svi se mi lipo složemo
Kad guod je potriba
Jedni drugima pomožemo!
A onamo sa barda
Svijeti Mihovil gleda,
Čeko da sve posle svoje
Ostavimo,
Dujdemo guore,
Čoguođ izmolimo,
Da sve ono grubo
Drugima oprostimo!

Čekojte tek da „Sloga“ zaigro
Jer kad oni svoje rijede zbijedu
Somo gol za golom
U tuju mrižu zabijedu!
I kod njih vlodo sloga -
Koji guod klub duoša,
Izgubit bi moga!

Naš list „Tartajun“
Apijena se osnovo,
A svak ko ga je šti,
Odma se u nj namuro!

Naše molo misto
Drogo je svima,
Poj čo da nos
Tako malo ima!

*Andrea Moscatello, 8.r.
Mentor: Leana Fredotović*

OŠ Pučišća Pučišća

Darija Popović: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

PASJO JUBOV

Puno putih ne bin zno reć
Je pas veći čejadin
Ol čejadina.
Ili je čejadin pokora
Za svakega pasa
gospodina.

Pasjo jubov nimo mire.
Kal pas porti
S pasuon jubov ne umire.

Jure Babić, 7. r.
Mentor: Maja Čapin

MASLINE NUONOTA MUOGA

Sunce i dož su izdržale
Nikie i snig upoznale.
U zoru rano muoj nuono
Vižitat hi je dolazi.
Kalguol puste ure
S masline ni silazi.

Sal kal gledon
Masline nuonota muoga
Naviredu uspomene
Kako u goru je hodi
I koliko je tie masline voli.

Bez nuonotovih maslin
Ništa ne bi bilo isto.
Zelenega svoda
Ni uja
Ni tobuolca u konobi
Bilo ne bi.
Ni fameje na okupu
Kolo roda
Zlotnega ploda
Ne bi bilo.
Da Buog do
- opet rodilo!

*Ivana Eterović, 7.r.
Mentor: Maja Čapin*

GORI ŽIŽAK

Gori žižak na stolu
I kužinu osvitlije molu.

Kolo njega sve se dimi
Ma nan grije ruke zimi.

Vonjo na domoće uje
Nona nan uzo nje mudruje.

Skupjomo se svi kolo stola
Virimo ko u briškuli imo
konja.

Kal duojde vrime za leć
Plamik se potendo
Nimo di uteć.

*Ivana Goić, 7.r.
Mentor: Maja Čapin*

Hana Novaković: Čuvita (linorez), 7.r., OŠ Grohote

ČA

Rič drogo materina.
Dokle je govoriš
Muore pini i žuži
Dokle je govoriš
bura huče i zuji.

Uz ČA sunce sije
ČA ti srce grije.
ČA tuče obo škrape
ČA kale svitloje
ČA kuogule stivoje
ČA masline priščipoje
ČA te u srce dirne
ČA govoriš –
a teče vrime ...

*Tanja Jerković, 7. r.
Mentor: Maja Čapin*

BURA U PUČIŠĆIMA

Blido sunce izvirilo
Noge u more umočilo
Ol zimie se inkordalo
Brzo, brzo doma arivalo!

Evo ti bure, gospoje čiste
Suši kale i mete pute
Vamo-tamo
Turnije jude
Mandejo skute.

Za sve je bura kriva!

Za studenicu u kostima
Ča nimo ribe na ostima
Ča je pukla škura na kaštilu
Ča je nestalo mudontih na
sušilu.

E, po neka!
Vo je naša pučiško bura
Ni nan duošla izdaleka!

*Ani Nižetić, 8.r.
Mentor: Maja Čapin*

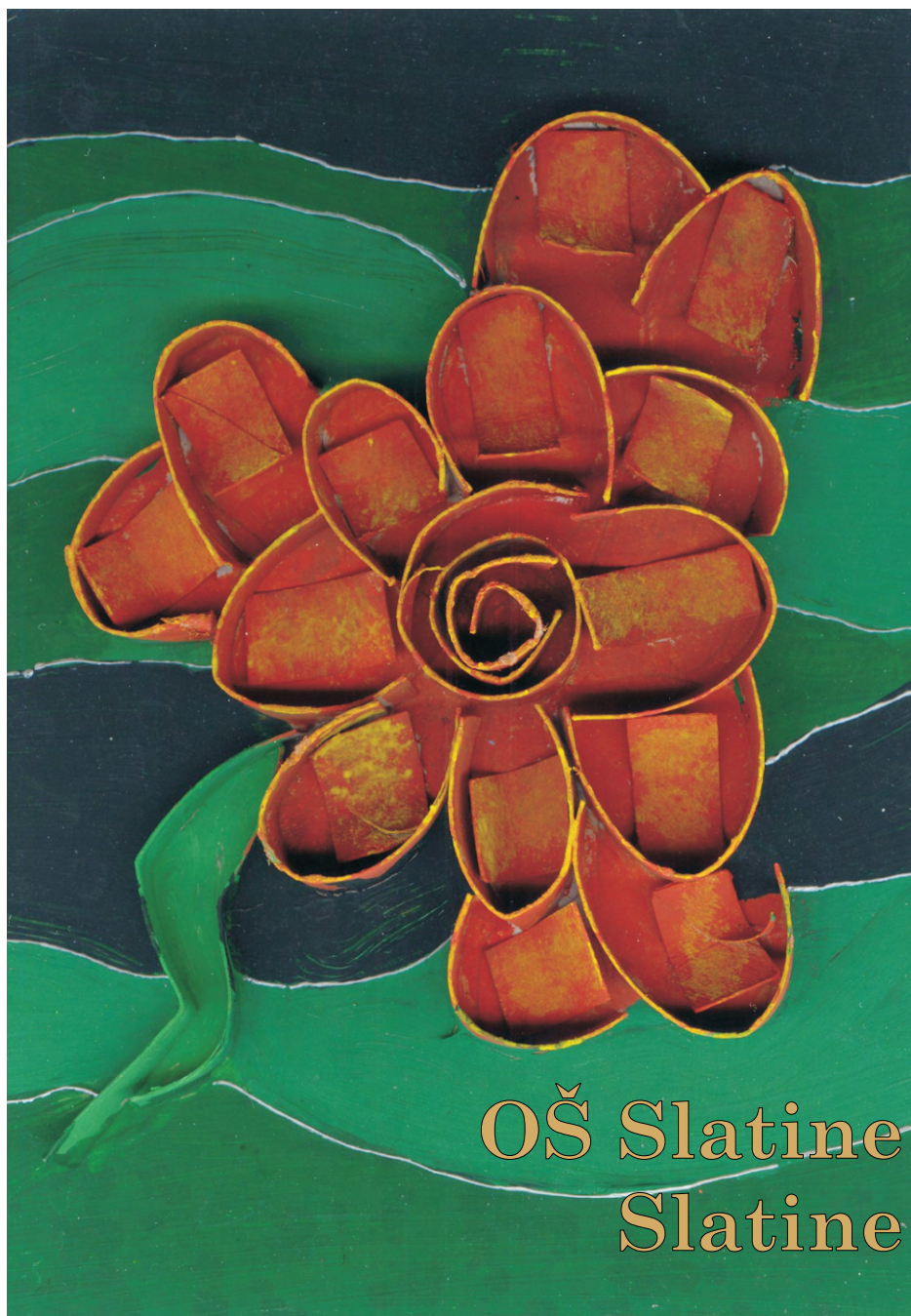
A OBEĆO SI

Još su mi u očima friži
Če su hi ostavile neviere
Na tvojien licu
I oni pogled pun drogosti
Če si ga imo za nos dicu.

Još snijen vele ruke težoške
Kako čuvodu muoj dičinji svit
Lipo je bilo riest uzo te
Ol stroha se u tvuoj skut sakrit!

A obećo si mi balat na piru
Da bit ćeš dobro – sve se izličiči!
A če mi je ostalo, nuono,
Ploča ol stinie sa dvi, tri riči ...

*Ani Nižetić, 8. r.
Mentor: Maja Ćapin*

OŠ Slatine
Slatine

Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

MORE

More je lipota
Ono je izvor života.
Ribari dižu teške mriže
I sa sobom nose križe.
Često ne uvate riba,
A para in triba.
Kad se kraju približu,
Na provu se dižu,
Kad vežu cimū,
Vide plimu
I idu u Tase na kavu.
A kad dođu doma,
Bace ribe na tavu.

*Toni Buktenica, 5.r.
Mentor: Marina Ležaja*

MAŠKA

Ispred kuće
skaće maška
ča je smišna
vragoljasta

Crna dlaka
smeđe oči
ča si stala
miša lovi.

Ča me gledaš
mišu glupi
daj uspori
nemoj jurit.

*Paula Domić, 4.r.
Mentor: Marina Ležaja*

Jelena Brković: Galeb (linorez), 7.r., OŠ Grohote

MORE

Ča je lipo
ovo naše more
puno riba i školjaka.
Ribari te vole
ali te se boje.
Ča se furešti
u tebi banjaju
i o tebi sanjaju.

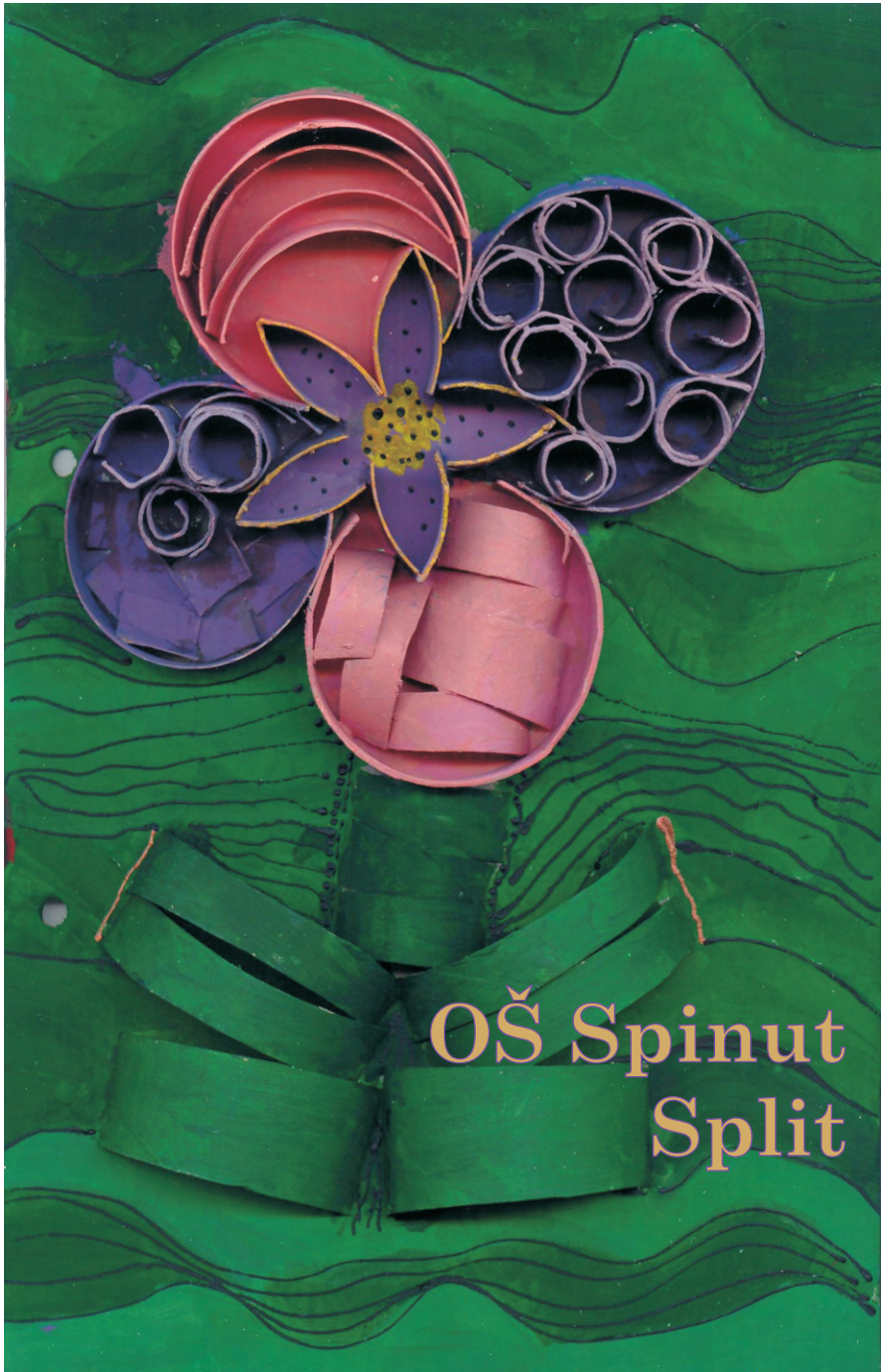
*Ana Skoko, 4.r.
Mentor: Marina Ležaja*

ČA JE LJUBAV

Ljubav je ča i more
Ča beskrajno i čisto šumi.
Ljubav je ča i Sunce
Ča me svojim zrakama grije.
Ljubav je ča i mama
Ča se uvijek toplo smije.
Ljubav je ča i vitar
Ča krošnjama tiho njiše.
Ljubav je ča i rima
Ča nježne riči piše
Ljubav je, ča je ljubav
Tuga, radost i još puno više.

Antonela Vantić, 4.r.

Mentor: Marina Ležaja

Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

DIDA I JA

U gajeti moga dide,
uvik su mriže pune ribe.

Svaki dan prin zore,
gre moj dida na more.

Pacjence jema on,
čekat s tunjon ulov svoj.

Jedva čekam lito,
da i ja pojden s didon
svako jutro prin zore
lovit ribe na more.

Karlo Kreković, 5.r.
Mentor: Jelena Manudnić

Žana Bogetić: Zvonik (kartontisak), 6.r., OŠ Grohote

LITNJI DAN U POVLJIMA

Na katrighi doma sidin
i isprid sebe more vidin.

Po kanalu brodi plove,
ribarice ribu love.

Na gajeti ribar krpi mrižu,
dok mu dica ješku na parangal
nižu.

Težaci se vračadu iz poja,
vruće je, pa ih radit ni voja.

U ćibi na ponistri tica piva,
čuje je cila riva.

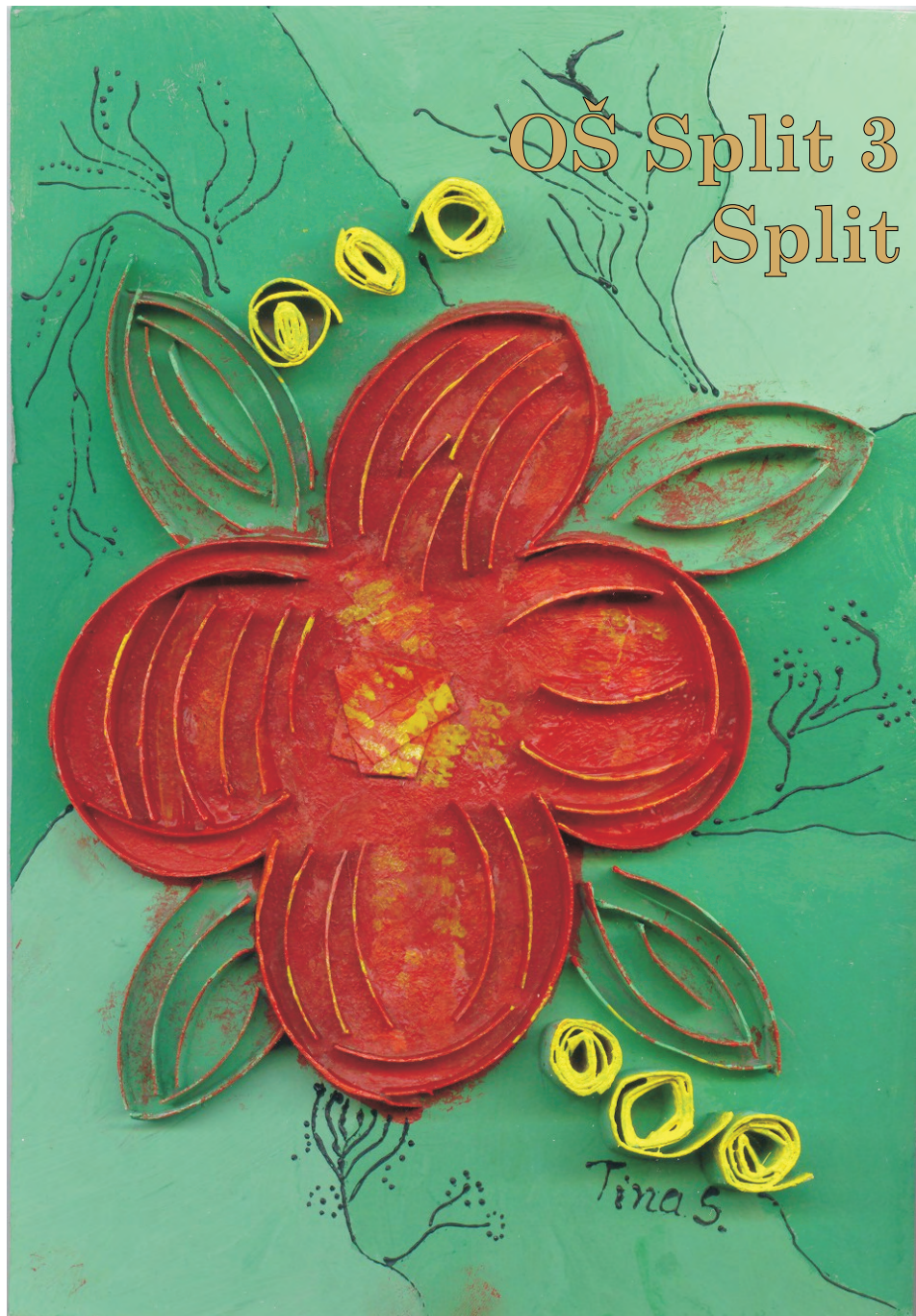
Podnevna ura tuće,
vanka je pakleno vruće.

U tu uru mištani obidvadu,
na plaži se turisti kupadu.

U kužini vonja toč,
i ja ću na obid poč.

*Lucija Zlatar, 5.r.
Mentor: Jelena Manudnić*

OŠ Split 3
Split

Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r., OŠ Grohote

MOJ FOR

For je lip, al lipje je
Zastražišće.

Tamo se lavuro cilu godinu
e ča masline, e ča levanda i grožje!

Kad dojde nevera
More sivo, nebo čorno,
a judi vavik sritni.

Da van pravo ukožen jo volin
Zastražišće i nosin ga u svome sarcu.

*Tonia Zaninović, 6.r.
Mentor: Katarina Piveta-Vidučić*

Magdalena Radić: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r., OŠ Grohote

MOJ BORBA – KACADUR

Provjol mi je borba Pove
Da je žestoki kacatur bil
Sva viško barda i moce
Za kucinima je prohodil

Lovil je dobro i ol gušta
Šćuke, fazane i zece
Digod pošť mu je bil na Hum
A digod čak na Pece

Imol je kucine dobre
sa kojima se je dicil
Nojboja je bila Drina
Bobi njuj je po noravi slicil

Ma godišćo su pasali
Pušku je obisil o klin
u kacu vej ne gre
u kućicu vej ni kucin

Jedino mu sarce isto
kako i popri, zaigro žešće
Kal ol nedije, po Bradošovcu
Cuje kucina di zašćece

*Petar Galić, 8.r.
Mentor: Srebrenka Beno*

JEMATVA

Vu godišće je jematva pocela rano.
Parvi je na red došal kardinal.
Ma ne oni kardinal iz crikve sa vešton i beriton
Nego oni drugi sa velikima zarnima,
Ca kad ti puknu pol zube napunidu justa slolkin
šugon
Guštol son u svakemu grozdu ca mi ga je borba donil
iz poja.
Za njen se pobrol vranac. Modar je kako tinta.
Pok je došla bugava.
Eeee ona von je krajica. Krajica ol svega grožjo
Naša viško krajica!
Lipa, slolka, rumena.
Parsti ti se lipidu dok je targoš,
a kal je staviš u justa raskrobiš se ol sladora
Za njon, ma ništa manje dobri
gredu rukatac, kurteloška, brakovina
i muškat. Propja je grihota ne ih spomenit.
Ol bilih je još i kuc. Njega je nojveće na škoju.
Svaki grozd je barenko ol kila.
Kal ga targoš, gajbu napuniš u minut.
Ma kako cujen ne moreš ga ni prodat ni darovat.
Niku ga neće.
I na ultim svega pobere se plovac.
Ako je bugava krajica on je kroj.
Pobroli smo sve i dognoli mast u konobu.
Odvojili od hostini, oturnali
Pok pritocili u karatile i bacve.... I neka vrije
Ne moran se bojat hoće vino bit dobro
jerbo znon da moj borba to svakega godišćo
bez greške napravi. Jedino nison sigur hoće mi
mater dozvolit da po obidu popijen koju bevondu.

*Petar Galić, 8.r.
Mentor: Srebrenka Beno*

VIS

Modru more
Viške vale
Obasjoje ranu sunce.
Žute, zelene, corne, carnjene
S prežencom svitlidu
Viške masline.

Trudan i jidan
Som stoji u poje
Tovor.

Nojboje grozje
Slolku grozje
Doju naša storo poja.

Storo borka
Soma stoji
Pridvecer.

Iva Knezović, 6.r.
Mentor: Srebrenka Beno

TEŽOK

Težok se digne u ranu zoru,
pariće tovara
pok gre pul poja,
a kad u poje arivo,
rasparti ga i pocne lavurat.

Ćapo motiku i pocne kopat
pok penso kako će grožje rodit
i oće li vino koje će napravit
dobro bit.

Posli obida nastavi lavurat
i tako do veceri
pok onda pariće tovara
i gre pul doma.

I svaki don mu je isti
i svaki don penso
oće mu vino dobro ispast.
Ali kad ga napravi i dobro bude
to mu je nojveći dor za sve
njegove trude.

*Marino Lukšić, 8.r.
Mentor: Srebrenka Beno*

MOJ ŠKOJ

Daleko u daljini na pucini
Daleko od montanje nasrid mora
Moj Vis, moj škoj stoji.

Pok co da je daleko
Do njega se veselo arevo
Jer ovo je moderno vrime
Pok se cuje lavur i šušur
Motorih od jahtih i vaporih.

Moj škoj svako lito žive
Priko zime umire
I tako to duro, duro
Dok lito opita ne intro.

A turistih svakih kolurih
I svakih jazikih moredu se
inkontrat
I vajo sa njima kunbatat
A zimi...
Studenica pocinje škoj odumire
Riva postaje pusta
A mi sve cinimo da život
Do lita odaržimo.

*Ileana Sablić, 7.r.
Mentor: Srebrenka Beno*

Ana Elezović: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r., OŠ Grohote

BROD

Ziblju te vali
Nevere te tuču
Tvoj bili jarbol
Lebdi ka tica
Zamišljeno gledan
Na pučinu plavu
Brod bili
Lipo plovi na valu

Marin Ćuk, 8.r.
Mentor: Velimir Pašara

SANJAJ SNE ZLATNE

Dobija san puste miljune na
Bingu
Kupija novi bisni auto
I dvi lipe kuće
Krstarija san velikon jahton
Otvorija san svoj otel
Gušta san u raskoši
Živija san ka kralj

Izbudija san se
Iz zlatnoga sna

Marin Ćuk, 8.r.
Mentor: Velimir Pašara

GRANCIGULA U SONETU

U sunčanon danu moj ćaća lovi
Ribu srebrenu i crvenog raka
Rak pogleda prima crvenoj bovi
Ljuljne se barka ćaća ga je taka

Ćaća ga čvrston ručicon uvati
A rak kune svoju sudbinu tešku
Ipak ga otac žveltije privati
Poslužit će hobotnici za ješku

Ćaća raka na udicu nadije
Pa u moru hobotnicu zadije
Nidi se u daljini začuje huk

A rak lipin glason ćaću pozdravi
Hobotnici reče: aj mu dojavi
Da nas oslobodit stiže tica ćuk

Marin Ćuk, 8.r.

Mentor: Velimir Pašara

Josip Štrbić: Vratniče crkve (kartontisak), 6.r., OŠ Grohote

NEVERA, MORE I SUNCE

Ka je nevera na moru
Sve postane mračno i tmurno
Sunce prikriju škuri oblaci
Grmljavina se čuje ka najjači
bubnjevi
Iz oblaka se prolidu krupne
kane daža
Valovi pobisnidu, more se pini
I velikon silinon razbija o sike
Barke se ljuljadu i dodiruju
jedna drugu
U ariji se čuti miris soli
Ribe gredu u sigurnu dubinu
A judi na rivi bižidu s kiše
Samo jedan bili galeb
Stoji i čeka
Pa se štufa
Raširi krila i poleti
Onda se sve stiša i projde
More dobije onu lipu koluru
Ča je more napravit samo
More i sunce

*Marko Čičmir, 8.r.
Mentor: Velimir Pašara*

BONACA

Bonaca se prolila po vali
More je mirno ka uje
Sunce ćiri iza brda
Ljubi kamenu rivu
Šesni idrenjak klizi u luku
Ujac Stipe krpa svoju
mrižu
Ku će bacit na poštu
Bit će ribe za sve
Samo da bonaca izdura

Josip Melvan, 7.r.

Mentor: Velimir Pašara

OŠ Vladimira Nazora
Postira

Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r. OŠ Grohote

DRVO MOJEGA NONOTA

Svaki dan rano u jutro on se diže,
Pa polako do svoje radione stiže.
Ulazi u radionu i gleda, je sve na misto,
Ako ni, onda se pita je jučer ostavi čisto.
Dolazi kraj stola pa gleda i misli,
Če na njemu sve izmisli,
Ulovi je drivo i poče pravit,
Odma je zno če će sastavit.
Kad je došlo vrime obida,
Vajalo je janca okida.
Kad je sve to obavi,
I lipo se nazdravi,
Pa posal nastavi.

*Alfred Dominis, 8.r.
Mentor: Stipan Šandrk*

Marin Balić: Volti s kampanela (kartontisak), 6.r. OŠ Grohote

MOJ NONO

Moj nono imo kobilu,
Koja umisto da gre naprid udre glavon u
gomilu.
On se svake večeri moli sv.Anti,
Da zapamti,
Da mu čuva kobilu,
Da ne udre glavon u gomilu.
On nema sata, ali ima čudne moći,
Pogleda kobili u oči
I zna da je prošlo po noći,
Cili svoj život posveti je kobili
I svojon gomili.
Oni su mu tuga i radost,
Uz njih je proša svu svoju mladost.
Dili je s njima i grubo i lipo,
Ma voli hi je slipo.
Ponosno je šeto kobilu
Nimo gomilu...

Svi su iz mista tili
Sediti na njegovoj kobili.
I s noge na nogu šeto niz skalinu, pa niz
balaturu,
Moho bi dicit koji gredu u skulu
Ljudima koji gredu pud posla,
Da živi sto godišć nikad mu nebi bilo dosta.
Jako je voli svoju majku,
Prvu jubav jaku.
Bila mu je uz kobilu sve,
I nikad joj ni reko ne.
Poštivo je i za majčin dan darivo,
U kasne sate bi joj na frulici sviro,
Nikad se u životu svome ni iznerviro,
Samo kad bi mu falila kobila
I njegova gomila...

Ivan Jelinčić, 8.r.
Mentor: Stipan Šandrk

KRNEVOL

Krnevol u Postira se slavi
Imo velih i molih.
Judi činidu berekinodu
Žene kuhoju makarunodu.

Jure na tovara sedi
Žene u sebi mrnjedu:
Judi kakov je bi.

Povorka iz rakinice kreće
judi u sebi pivoju
ovi put neće.
Na rivu se čito tastament,
Krnevol je nami ko
sakrament.

Posli tega se Jure poli,
Nikad se u životu ni moli.

Povorka gre kroz glavicu
I zabavije dicu.

Posli svega navečer,
gre se u blue lagoon
i judi plešedu pod masku.
Dile se nagrade za vele i
mole.
Do ponoći se pleše
i doma se gre.

Eto tako su maškare
u mojemu mistu
svi gredu ko na modnu
pistu.

Toliko o mojemu krnevolu
kad judi činidu
berekinodu.

*Ivana Matulić, 7.r.
Mentor: Stipan Šandrk*

PROZA

Luka Blagaić: Lišće (monotija), 1.r., OŠ Grohote

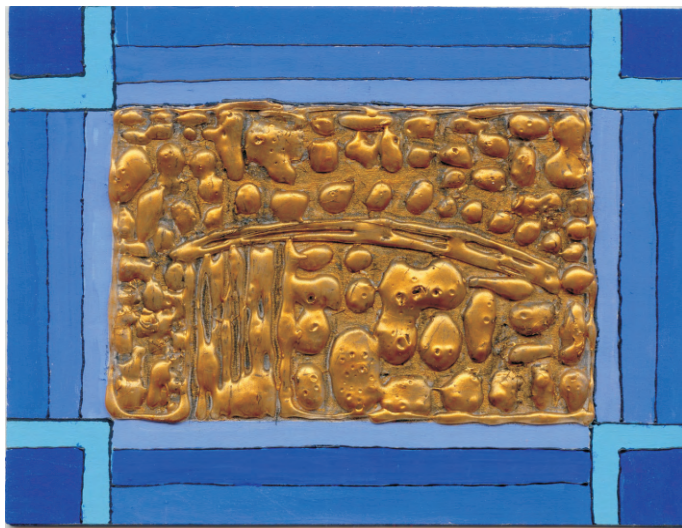
ZVONKO

Moj mačak Zvonko pravi je Dalmatinac.

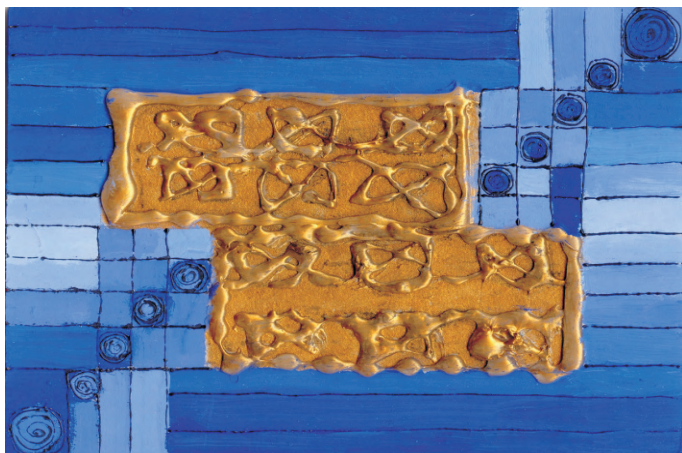
Uvik spava na škini otvorenih žvala i sanja maške. Probudi se drito u podne i stane mjaukat ka lud, da mu daden čagod za jist. Zvonko je jako izbirljiv jer voli samo najboje bokune, očevu slaninu ili koji bokun dobre ribe. Kad se naide doma onda ide priko puta u susida vidit ima li tamo čagod. Prava je mustra. Kad dobije šta ga komoda zadovoljno se vrati na svoje misto isprid vrat, na donju skalinu.

Onda samo zadovoljno prede i nikoga ne obadaje.

*Anđela Dujmov, 4.r.
Mentor: Ivona Špika
OŠ Ivan Duknović, Marina*

Rosana Prvinić: Zid (reljef), 6.r., OŠ Grohote

Barbara Siničić: Zid (reljef), 6.r., OŠ Grohote

UGOTA I ČATRnja

Jednega lipoga jutra vodija san ugotu na pašu. Kad san se okrenija da je zarišin ona se ni dala.

Odrišija san je i puštija da vidin ča će. Ugota pomalo klapajuć po onin stinan pobigne u niko grmjje, jerbo je tamo bila čatrnja. Bidna beštija ćutila je vodu zato je išla tamo. Ujtija san je u zadnji čas. Deboto mi je upala u nju. Ponovo san je zarišija za cablo. Ali ona ni pristala divjat. Dojden ti onda ja sa latenin sićen vode i dan joj pit. Kad se lipo napila odveja san je na livadu neka se napase. Tamo se naila.

Na kraju san je odveja doma neka bar večeras ne mislin na nju kad gren u posteju.

*Ante Šalov, 4.r.
Mentor: Ivona Špika
OŠ Ivan Duknović, Marina*

PRIČA O DIDU I MOŠUNU

Jutros je did čin se usta omar počeja govorit o mošunu kako mu je cilu noć letija oko glave. Nije moga spavat.

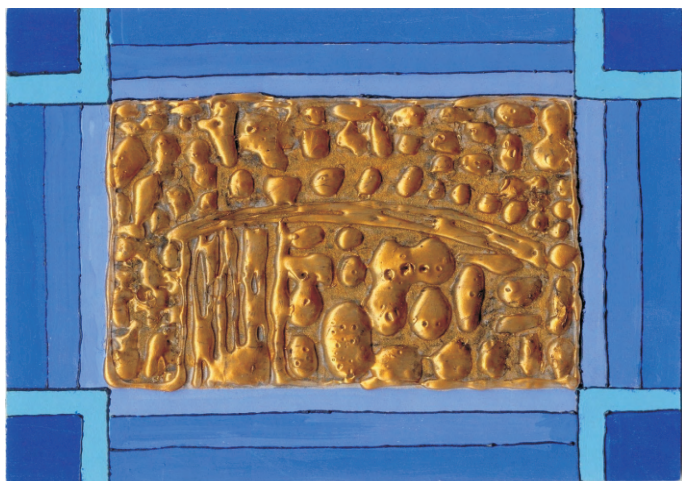
Pita me iman li spreja za mošune. Išli smo skupa i posprejali cilu sobu. Dida je lipo i mirno spava cilu noć, a onda opet ista pisma. Mošuni, mošuni, grizli, ne daju mira...

Na kraju san mu uštekala aparat na struju i napokon su ga mošuni, zauvik, ostavili na miru.

Jelena Šerić, 4.r.

Mentor: Ivona Špika

OŠ Ivan Duknović, Marina

Hana Novaković: Zid (reljef), 7.r., OŠ Grohote

JEMATVA

Meštrovica non je rekla da napišemo cago obo jematvi i sad co?! Jo tamo nison nikal bi po son pito oca da mi cago rece kako to gre, ca se sve cini?!

Po provjonju muga oca, koji sidi na katridu do mene, jematva kol nos duro ol filimenta krišnjoka do polovice augusta miseca. Težoci sa svojim junocima i famijun targaju, meću grožje, u mihe a njih onda parte na toware i gone pul konobe. U konobu mihe špacaju u pritore i tote ispeštaju grožje. Onda sa barilima priliju mast u banjenicu di grožje zakuh. Juha se buto u bacve, a hostovina, tvordi dil grožjo, buto se u tisak i oturmo se da se alavija ocidi sva juha. Darveni sudi koji se deperaju u konubi ol starine su bacve, pritori, banjenice, mojaca, bigunac, cgoci, karatili, baje, dizica, lakomica, šešula. Kal vino butomo u bacve ono unutra kuh a kal fermo, pritoci se a feca se stavi na bondu. Vino raščero tek posli par miseci i onda se more pit. Ku smi, reka je otac. U jematvu su ol vele koristi bili tovari koji su gonili svi piz od ložjo do konobe. Nosili su grožje, sve urdenje i sude koji su okurivali, a i some težoke kal bi tovor bi nenaparćen.

Tako son jo to napiso za moju drogu meštrovicu a i nison puno tega razumil ca mi je otac govoril. Tote je un spominjol nike sude koje jo u životu nikal nison ni vidil. Jo vino ne pijen, ma te sude nisu vidili ni oni koji piju vino, a pravidu se da znaju ca je vino. Vidin jo da je to veliki lavur. Spominjol je otac i toware. A di su danas ti tovari? Dušal je napredak, smrod ol nafte i benzine. Da mi je otac govori obo kompjuteru bi bi sve razumil. To ni dobro. Ni dobro da mi ne znomo kako su teško živili naši stori. Vaja će vidit je i naša meštrovica zno cago obo temu.

*Mario Radić, 6. r.
Mentor: Vedrana Rokov Fras
OŠ Komiža, Komiža*

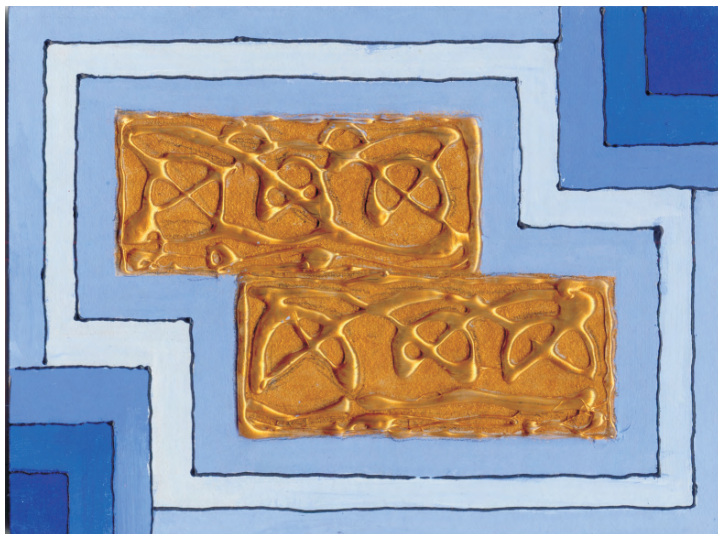
KAŽU DA SAM ROĐEN (pokušaj autobiografije)

Počelo je čudnim razgovorom. Mama je rekla: „Opet da.“ Tata je odgovorio: „Zar opet da?“ Braća i sestre su samo izustili: „Ne!
Zar opet da?“

Predmet njihovoga razgovora bio sam, naravno, ja i pojavio sam se početkom kolovoza sljedeće godine. Prošla je godina dana od završetka Domovinskoga rata pa sam, za razliku od starijega brata, došao na svijet bez rata. Nažalost, na tom me svijetu od majčinih i očevih roditelja dočekala samo jedna živa baka. Posljedice rata ipak su se osjećale, ali ja se na njih nisam obazirao. Nezaustavljivo sam jeo i istraživao svijet oko sebe o čemu svjedoče brojni ožiljci na nogama. Uvijek mi se činilo da me kao najmanjega ne primjećuju pa sam jače vikao, više tražio i bio življi od svih. To je trajalo čitavo desetljeće. Dani u vrtiću su počeli neslavno. Bili su to dani plača i viroza. Spas je došao kad sam pošao u školu i počeo trenirati plivanje te stekao dobre prijatelje. Kad se sad prisjetim prošlih godina, onda shvatim da su mi najmiliji bili sport, ljetovanja i izleti vikendima. Dobio sam nagradu za pjesmu o papi Ivanu Pavlu II. i ostvario sam dobre rezultate na plivačkim natjecanjima. Od pete do devete godine dvaput sam postao ujak i jedanput stric što i nije teško jer uopće ne ovisi o meni. Nije loše ni što sam prerastao pet godina starijeg brata i to na kraju šestoga razreda.

Imam velike planove za budućnost kako da moja autobiografija postane uspješnica, ali to ću zasad zadržati za sebe.

*Goran Ljubenkov, 7.r.
Mentor: Sanja Ilić
OŠ Lučac, Split*

Tina Sule: Pleter (reljef), 7.r., OŠ Grohote

NEVERA

Sidin na Rivi. Tmurni oblaci nadvili su se nad moren. Galebi kriču. More se uskomešalo. Počelo je dažjit. Judi otvaradu lumbrele. Jo je niman, a mater mi je lipo govorila da je vazmen. Sav ću se smočit. Gren doma pri vele nevere. Poče san trkat priko Marmontove. Na peškariji ni žive duše. Svi su utekli prid neveru. „Bepo, Bepo, požur doma. Smočit ćeš se ko pivac”- pomisli san. Poče san trkat sve bržje i bržje. Kraj Starega Placa san potepa i deboto pa u velu bužu punu vode. Pogleda san prema nebu. Svo se crnilo. Izgledalo je ko da se nebo spušto na zemju. Ču san i zvona Svetoga Duje kako zvonidu i molidu da stane dažjit, pristane nevera. Nastavija san trkat. Postole su mi bile pune vode. Jedva san se uspe uza skale i uša u portun. Dažjilo je još čilu Božju uru.

*Zvonimir Butić, 5.r.
Mentor: Jelena Manudnić
OŠ Spinut, Split*

JUBAV MOJEGA ŽIVOTA

Jubav! Jubav mojega života, moji su škoji, mila mi trobojnica i judi. Jubav mojega života ni samo rič, vengo svaka nit, svaki čovik, svaka kala i skala, svaki bocun i pjat. Lipa je i Jamerika i Istočni kroy, al' najlipši su moji škoji, krošeni suncen za koje mi se čini da blišči somo radi njih. A more, ča dušu jema, more, judi, škoji, jubav mojega života. Jubav mojega života su i brnistra i lavonda, koromoč i škuribonda. Još jedna jubav mojega života je i moj kaić. Moj veli, za druge pri moli kaić. Kal sa njin oplovin oko Broča, Šolte oli Visa. Ajme divote. Ali posebni osjećoji me obuzmu kal gledon one store ribore, ča in se već svaka pošta uvatila na licu. Hušton hi slušot kako govoridu i čakulodu. Pričodu, dok in store, istrošene ruke pletu mrižu. A dvo tri metra ol njih tri se kalafota kontreštoju ko je učini boji posol, ali nijedon ni zanemori ono ča sada čini. I oni su dio jubavi mojega života. Volin svoje škoje, svako njihovo drivo i škrapu, svaki lampjun volin, sve jude i beštije volin. A svaka pisma, svaki trzroj mandoline, sve me više vežu za Dalmaciju i moje škoje. Jubav mojega života ni samo ime Dalmacija. Jubav mojega života je i njena povist, ono ča je danas i ono ča će bit. Svaka nit koja moju Dalmaciju čini zemjon mojega života.

*Anđela Paleka, 7.r.
Mentor: Jelena Manudnić
OŠ Spinut, Split*

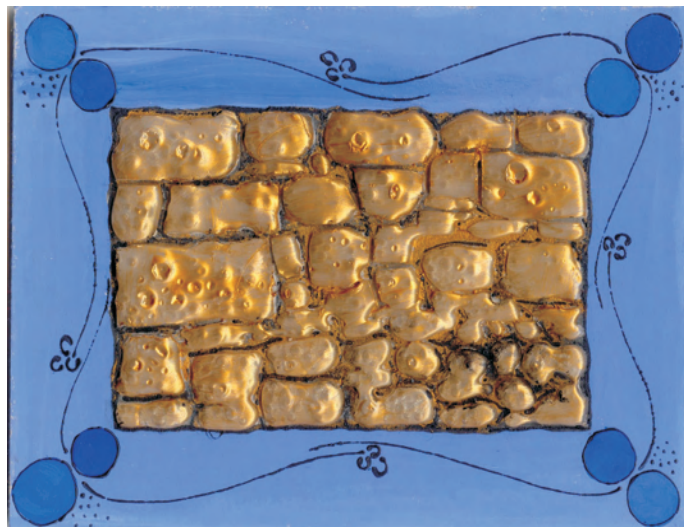
SPLIT

Volin svoj Split u kojen san rođen, ka i moji pape i nono. Ma ča volin ćut onu pismu „Ca je pusta Londra kontra Splitu gradu". Suboton učinin đir po gradu. Trefin uvijek nekog poznatog pa opalimo čakulu. To bar meni nije teško. A koliko tek svita jema na Peškariji!

Ca ću van pričat kako tamo vonja. Volin kupit lignje s peškafonda oli Barbune. Kad učini lipi dan prošetan do Matejuške i gledan brode. Obavezno svratim na Pazar kupit čagod verdure. Kad ispraznim takujin, gren doma. Sveti Duje zazvoni podne i svit već gre svojin kućan spremi obid. Poslin obida valja bacit pižolet. Onda pojim fritule oli paradžižot i čekani prijateja za bacit na briškulu. Nima Splita do Splita, a ni ovakvih judi nigdi na svitu. To je zna i Dioklecijan.

Marko Zunić, 5.r.

*Mentor: Jelena Manudnić
OŠ Spinut, Split*

Barbara Siničić: Zid (reljef), 6.r., OŠ Grohote

NEVERA U MASLINICI

Kad se na Šolti sprema nevera svi u maloj Maslinici znadu da će bit svega.

Čin stari vidu da tići na žalu više nisu u điradi i ne kantaju moradu svoje kaiće pokrit i vezat, jer kad bi in se razbili ne bi mogli bacat mriže za vatat ribu. A mome didu je teško to uvik radit, al ča će. I kad počne lampat, kiša pada, vitar i valovi dižu i miću kaiće, bisno more ka da je rebambilo baca se na kraj, a ča da van kažen-sve bude bidno i škuro. Lumbrela nikon ne triba jer niko nije vanka. Onda i u kućan nestade letrike pa se judi veru u šufit po lampadine. Grubo bude i fureštima pa palu šterike. Ma, dobro je njima, oni su u kamari, a bidni furešti na brodima posli nevere budu dekaputo šempjasti.

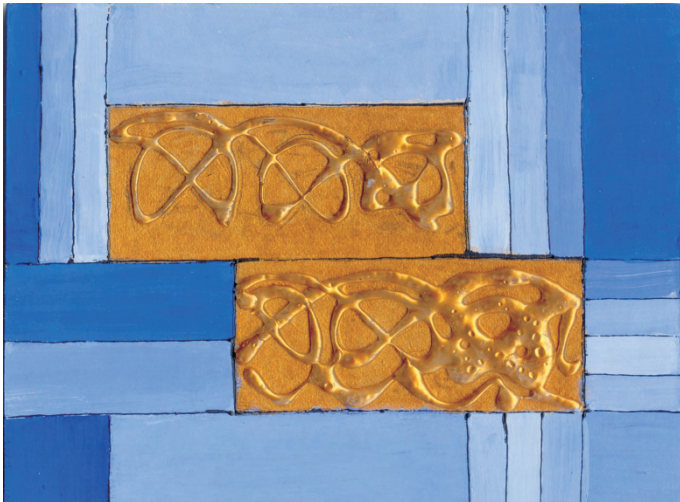
A kako i ne bi kad su cilu noć išli livo desno, gori-doli.

Možda ćete mislit da san rebambila, ma ovo je sve istinita štorija.

Ena Jurić, 6.r.

Mentor: Katarina Piveta-Vidučić

OŠ Split 3, Split

Darija Popović: Zid (reljef), 7.r., OŠ Grohote

Tina Sule: Stara oružarnica (reljef), 7.r., OŠ Grohote

HOST

Sprid moje luke škojić moli po imenu Host, a na njega moli most, odma toti moli put i bokun napri lanterna. Nju ne štiti ni bor ni cempris nego je svaki vitar bije. U store done kal vej ni lanterniste broji bote i vitre.

*Vinko Udiljak, 6.r.
Mentor: Srebrenka Beno
OŠ Vis, Vis*

U VALI

Bonaca se razlila po vali. More izgleda ka uje. Zlatno sunce provirilo iza brda bacajući svoje zrake na kamenu rivu. Driveni bili idrenjak sa svojin kapitanon arivaje ka bili kaleb uz rivu. Ispri kamene kuće ujac Stipe plete svoju mrižu ku će za nikih uru-dvi bacit na pošti. S druge bande vale tetak Špiro sprema peškafond za na lignje.

Podne bati s kampanela. Sunce grije cilo selo. Trudni težaci s maškliniman i motikan vraćaju se ispoćeni iz poja svojin kućami, a sunce blišći.

Divojka s očiman boje lavande lakin korakon prolazi rivon, a tek rojeni burin mrsi jon kosu. None kupu robu s tiramoli. Šari šesni grdelini uliću u svoje buže u maslinami i česminami navišćujući nevrime.

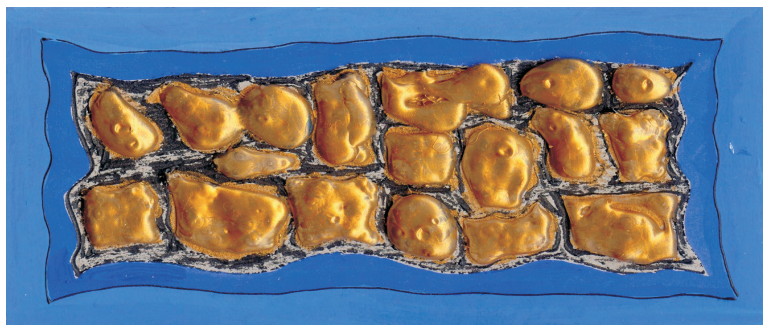
Vitar kreši. Dižu se vali. Iz doletilih oblakoј prosula se kiša. More ka da je podivljalo. Bati po stinami, slane kane letu nošene vitron. I zanjī tovar skutrija se iza masline pristrašin krupon veličine nešpul.

I ka ča se nenadano pojavila, nevera je pasala. Sve se upokojilo. Sunce je ope zasjalo.

Josip Melvan, 7.r.

Mentor: Velimir Pašara

OŠ Vjekoslava Paraća, Solin

Nina Alajbeg: Zid (reljef), 7.r. OŠ Grohote

detalj ploče tabulata sa prikazom apostola iz drvene kapele sv. Ivana Krstitelja u Buševcu kraj Zagreba

subota, 27. ožujka 2010.
Kazalište lutaka Split
Tončićeva 1
u
11.00

pričanje čakavske priče

priČAGIN

u organizaciji turističke zajednice grada Splita i oš. grohote, šolta u sklopu pričigina

VIRUJEN U SE

Sidin i razmišljan. Razmišljan i sidin jerbo jedno ide s drugin. Smišljan
ča ću sam sa sobon. Ča ću činit u budućnosti.

Gitara? Ne! To je samo kad te uvati voja, za gušt.

Proučavanje tica? Ne! Puno vaja čitat i učit.

Izrađivanje drvenih stvari? Previše truda.

Dok san se ja tako zabavja svojin misliman ka izdaleka čujen svog oca
kako ništo govori materi. Je da san jedva čuja jer san bija u svon „filmu“,
ali mi se učinilo da je reka:“Frane je otvoriya judo klub i mislin da će ga
nazvat Pivac.“

Kad su se u mozgu spojile riči u rečenicu sa menon se ništo dogodilo, a
mozak je vrtija sto na sat. Judo!?! Dobro je. More bit zabavno. Pražnjenje
viška energije i agresije na pravo misto. To je to! Zavičen nasri tinela cili
sritan, skočin i zavrtin se oko matere. A ona će na to :“Ča se dereš? Jesi li
ti normalan?!“

Zamuka san. Ma pusti je. Uvik me zabrenza ili prizemlji. Smišljat ću i
daje. To mi nikor ne more zaustavit. Zamislin kako bi bilo lipo postat
judo prvak, poznat, slavan, svitski čovik.

Upisa san se u ti klub. Nabavija san kimono, strpa ga u torbu i trk do
dvorane za judo.

A tamo sve poznate face. Trening za terningon. Naša san sebe.

Nakon 15 miseci upornoga rada čuja san rečenicu trenera koja će me
uvest u svit pobjednika i slavnih : „Za dva miseca idemo na turnir!“

Mahnito san počeja još više vježbat, učit, pamtit. Bija san uzbuđen ka
nikad do sad. Zapamtija san čak imena svih zahvata: uchi-mata, nago-
sake, uki-goshi... Naučija san, zna ih opisat i pokazat. Posta san elita u
svojoj klasi. Sljedeći dani su od uzbuđenja i radosti proletili.

Dan uoči natjecanja sebe san hrabrija: Ti si najboji. Znaš sve
zahvate, sve pokrete, sve gardove. Ti si umitnik u onome ča
radiš!

No sve se prominilo u momentu kad san zakoračija priko praga
ogromne dvorane za natjecanja. Gledao san prvi meč. Bilo je
nemilosrdno.

Trgnuo me glas spikera : „Sljedeći meč je Alen Vidan protiv Stjepana Jurića za pola sata.“Iša sa mirnin i donekle „cool“hodon, pun sebe i ponosa. Uša san u garderobu i počea se prisvlačit.Iz hodnika se čulo“Onaj Stipe Jurić je prava životinja. Dosad je svakome suparniku slomio ruku pod izlikom – zanio sam se“.

Noge su mi se odsikle, nevoljko san stupija u ring. S druge strane on! Koncentrira san se i odlučno zauzeja svoj najjači gard.

On ka da se igra sa menon. Bacija me ka malu curicu. Bija san bisan i željan osvete. Ponovno san krenija prema njemu, no on me ponovo bacija na pod. Brzo san se diga, malo zasta, promislija i krenija. Sada san ja zaglumija, a on se iznenadija. Ugleda san mu čuđenje na licu. Oborija san ga u momentu nepažnje. Bila je to moja igra.

Za ne virovat dobija san niku novu snagu.On na leđima,zbunjen, a ja iznad njega. Moja prva pobjeda! Sritan san! Ne mogu virovat!

Čestitanja! Pohvale!

*Alen Vidan, 8.r.
Mentor: Mirjana Stanić
OŠ Grohote*

DIOKLECIJANOV PALAC I SVETI DUJAM

E judi moji, ča je šestan ovi naš Split! Marjon, Riva, a tek stari Dioklecijanov palac ča je posrid ove lipote od mista. Palac je od Dioklecijana pa sve do dana današnjeg dil mista di se dešavadu sve važnije prigode, od polnočke do procesjuna sv. Dujma. Judi se rađaju, žive i umiru između njegovi zidin, a palac stoji ka vikovni svidok njiove sriće i nesriće, veseja i tuge, bogastva i mižerije. Male kale čule su puno šoto voće ispivani pisam, a još i više beštimsji i batudi ča bez nji ne more naš čovik. Uvik kad projden kroz te kale, ča su pokrite bovanin, ostanen inkantan njegovon lipoton.

A najlipji mi je u prolitno jutro na feštu sv. Dujma, oli ti ga na Sudamiji.

Sveti Dujam bi je salonitanski biskup ča je virno služija Bogu i judima. Kad je car Dioklecijan progoni kršćane, ubi je i sv. Dujma, a judi su posli njegove kosti primistili u bivšu Dioklecijanovu grobnicu i vazeli ga za patrona Splita.

Sudamja počne procesjunom u kojien se vide: bandire bratovštine, torci, baldekini, srebrna glava sv. Dujma, biskupi, popi i popići, švore, pumpnjeri, gardisti, Splićani i furešti. Posli se ta živa rika slije na rivu i riva bude krcata judi ka košnica čela. Ne moreš se maknit od svita. Sve okolo je šareno od bankini di se prodaju svakakve stvarčice: klepetuše, baluni, krtoli, svirci... Ja kupim žlicu da klepnem brata kad me najuti. Popodne je tombula s koje puni ruk, najčešće otiđu Bračani, oli Vlaji. Dioklecijanov palac i sv. Dujam dva simbola Splita, kroz vikove, bure i nevere...

*Željko Dragičević, 7.r.
Mentor: Sanja Ilić
OŠ Lučac, Split*

COVIKA SE PANTI PO DILIMAN

Govorili su, govorili, ca su govorili?

Bija je vridan, žvelat, o rici, pacijenat.....

Je, bija je i osta je.....

Sićan se vavik je radija, nije zna feramat i svaki štajun mu je bija važan.

Ima je adet.Kad bi se probudija, popija bi potić bile kave i udrobija bokun kruva i zacukrija pinkon cukra. Lešto bi obuka svoj trliš, i partija tamo di bi opustija dusu i tilo.

Cekale su ga njegove Pašike, Fortin, bacvar Korado,

Teski kljuc u bravu i otvore se vrata. Škuro, kmica, tisno, bez luštra, crni miri i svudir šaja, lug, dvi škancile i na njiman stivane vele i male mace, škvara, klanfe, kosir, motika, rašpa, potkove, ... Pronoštikavale su vrime.

Da ne išporka trliš, stavlja bi ispri sebe traveršu o tele. Pačifiko.

Potla bi žvelto sa šuferinon upalija oganj i sa mikon bi ga takava na nakovanj. Dim se voltava kroz fumar. Fatureta je cekala.

Garbun je gorija, a on je sparičava mašklin koga bi stavlja u zejnan oganj. Mik je tišća i nije ga pušća. Oganj je resta.....

Mašklin je crljenija, crljenija, a On ga capa klištiman, mola-tira, bati po njemu, zac ga mora naoštrit jednemu ciovskom tezaku. Da ga acala, stavlja bi ga u staru raminu s vodon.

A onda bi ga brenza u moršu, rašpa i laščija karton deverom.

A pot se cidi niz deškargano tilo.

Meštre Toni, a ca je s mojin mašklinon, ocu li mo po u poje? Ca me sforcajes?

- U pone, reka san ti.
- Dovesť cu van i konja da ga potkujete.
- Dovedi.

Dani su pasavali akordno, vavik isto. Posal, malo cakule s prijatejiman Petrom, Vickon, obid s famejom, pižolot, pozatin poje, vecera, a i zakantalo se, zara užance ...

Nedijon bi se priobuka i prošeta gradon s bilom lušijanom košuljom.

Ruke nasih didov i pradidov nasi su fundamenti, duraju i durat ce.

Juski je da jik ne zaudobimo, a ja ovon kratkom štorijon mojega pradide Tona Guine, kovača, iz Trogira, fermajen u sićanjiman.

“Zaraj česa smo rašpiveni.
Rašpe moj došpiveni...?”

*Paula Milošević, 8.r.
Mentori: Andrea Pavićin i Katica Belas
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

STORIJA JEDNEGA KONTEJNERA

Zdravi i veseli bili!

Ja san van jedan o Rašpinih kontejnera, a živin vam onod na kantunu, moje strade.

Jo , ka san bija mlad , bija san van ja «faca», pun morbina, dišpeta, ka oni covik s jednin jokon, coro, Kiklop, zivija san ka «bubrig u loju», a ciko mene ispodaje stojidu kuce, uzorite, uboge, neke jos u pelenam, crjene, bile, berave,

Partili smo, durali zajedno kroz lita, pramalića, zime, a one su me galdile i ladiškale, ranile.....

Cutia san van ja jubav, ma ke onu pravu, ali ja san jubi ka pravi Don Juan, vonjala mi je moja «kontenjerica», bia san namuran, ali jenoga dana voltali su je škovacini na jedno drugo misto.

Zaudobila me! A?A?

Gre vrime...Dove?Dove?

Stratilo mi je dusu i jamilo tilo, stivalo mi friže, a u mom velikom drobu matrun, batikor, srce škrokaje, sucija bulsa, sve me capalo.

Ma judi moji, vavik san van bija ždrobulo, a i sa san zac me cejad iz oti kuc rani zac van ja mogu pojist sve «od jagle do ferate», a cejad zaiće škovace, u škartocan o plastik, to van je divertimenat od škovac – ma dove?

Ispiturali su me po tilu, maškarali, lapišima,» Zvone, Vice, Turki, Malari, Ajduk, neka zive vicno, Ana jubin te». To su moji fundamenti, moje grote.

«O vrijeme stani čas, nek malko dugo traje

Let tvoje nesnosan!»

Čapaje me belaj, tišći me dišperacijun zac mi vrime pasaje....
Jo, ca san sritan, ali samo dikod, kad mi dojde maška Bubi
pa kolafjaka i bez straja, fraja u spizi od ribjih glav, pilećih
kostiju i manistre.

Slušan tonobile, jude ka prolazidu ili čitadu šonete ca ih
lipidu na mir.

Ko mi je ukra moja pramalića?????

Ne obadajite, sve ca san reka je jedna fjabu jednega fetivoga
kontejnera.

Evala van.

Mario Miše, 8.r.

*Mentori: Ivana Miše i Katića Belas
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

POSTOLA BREZ TAKA

Bila sam van ultima moda, mirakuloža, puna šesta, puna novitadi, zlatni tak s brojen trezdeve. Privlacila san joci muškardina. Điravala san lešto po kaletan, volila san likete i bale, floćavat, zvali su me Principeša.

Pasavalo je vrime...

A danas san van bidna, nevojna postola i ošervajen se na prošla vrimena.

Izgubila san busolu nad svojin zivoton.

Vako gre moja štorija.

Dok san bokun knjala u verandi, capa me pasić za tak, uzmuva se s menon, mola-tira...i sve moje nevoje su pocele.

Zvala san cejad iz kuce, a nikor ni obadava. To je duralo i duralo, a onda san se pritajala. Odonud je dosla šjora B s novin tropo lušo postolaman, a ja? Inkantana, puna đelozije gledala u đentilaste postole s većin takon i fišo šjoru u joci. Ta je šjora sve pineze stratila u njih - u te fišacjune postole. Nisan imala fren i profundo me takalo, uvatile me fumade pa san se onesvistila.

Ostala san van brez taka i pocela cotavit. Zaudobljena.

Moja šjora me više ne obadaje i ladin bis ognjeni ca u meni vri.

A znate dove san ja sa?

Vo u armerunu i jope zivot jema smisal do ujutro, do sutra, do kalme.

" ... vavik je sad
a di je ono dosli
kad ce bit posli
ka dosad
vavik sad
do susvita."

*Ana Vukman, 8.r.
Mentori: Ivana Miše i Katica Belas
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

JEMA VEJ TAKI VRIMEN

«Momen Trogiru
i sviman
koji su kroz
dvi ijade i trista godišć
svojon jubavi, trudiman i zujiman
gradili i resili njegove mire,
redili njegova poja.»

«Okruk selo na malom brdašcu, ti si draga na mome
srdašcu»-kantali su muškardini šoton voče, najlipjoj divojci
Marislavi. Ona se nije oševala ni na jednega, ona je tila ćut
šapor maeštrala i pismu cvrcka u granam borik i maslin dok
bi se u škrapu teplila na zvizdanu i ladila u more. Joci su jon
letile zrakon i cinilo jon se da leti sve blizje i blizje suncu,
svomen vireniku i kantala mu.

«Nasa jubav je prez glasa,
kako puti u zoru,
Lipa jubav je prez riči,
Jubav prez griha!»
NASA JUBAV, NASA JUBAV....

-Marislava je sarce dala suncu? - besida je odila o covika do covika.

Jednega jutra rodila je dite, muškića, u pini o mora i toplini škrape....

U selu konfužjun, breca, ka da je vrime fermalno, cejad inkantana, ni jenoga juskoga glasa.

«Nevera u ariji,
u kuci,
na moru,
u stradi,
zaraj nevoje .»..

A onda.....

-KRIVA JE, KRIVA! Utopit je triba! Utopit!

Zvizardan i Svevišnji mucidu gledadu odozgar.

I dogodi se mirakul.

Juska dusa reste i neda besidi vanka.

Jopet zivot jema smisal zac jednega mladega zivota.

«O, Gospode, ne tražim od
tebe ništa no,
samo pedalj žala,
i mlaz sunca
da svi grebeni
u uvali postanu
tvoji oltari gdje
će se vječno moliti
sunce, vjetar i tuga.»

Dragana Zelalija, 8.r.

*Mentori: Ivana Miše i Katica Belas
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

PICIGAMUORTI

Pričo mi je nuono da su nikal pri judi držali mrtvaca u kući veće don jerbo u mistu ni bilo likora. Eto zato ni imo kuo siguro ustanovit je oni će se judima čini mrtov stvarno umri ili je brž još uvijek živ.

A bome, zno se, dokle je mrtvac u kući, vajo ga čuvat i stot uz mizu.

Kako je to duralo doniman, ni muogla somo svuojta sedit uz kasil i toliko dangubit. Neka su bili u tuzi, judi nisu muogli posve ostavit posol kolo kuće, gorie i beštijih, jerbo vada se misli kako prihronit onie će su ostali.

Zato su se u svaken mistu znali judi koji imodu veće vrimenta i manje posla kolo stonja po imodu kad čuvat mrtvace. Dokle su bili uz mrtvace, take su jude zvoli picigamuorti.

I tako jedon put dvo picigamurta čuvodu nikega mrtvaca. Jedon ol njih bi je puno strahiv. Stojidu oni tako uz kasil pustega vrimenta i ogladnili. Govori oni ča ni bi strahiv:

- Stuoj ti vuol, a jo grien u misto nabavit čaguod za izist!

- Ajme, nemuoj ti ninder hodit! Mene je stroh ostat som uz mrtvaca. Jo ću puoć po spizu, a ti ostan vuol!

I tako, išo strahivac u misto, a ni drugi govori som sebi:

- Čekoj, čekoj, sal ću ti jo zapaprit! Imaćeš se zošto
strašit! Če se ćapoješ posla za koji nisi kapoc!

I izvadi uon mrtvaca iz kasila po ga stavi sest na katridu,
nasvoje misto. A som se ispruži u kasil na misto mrtvaca. Vroti
se strahivac s manjativon. Nudi onien na katridi:

- Evo san ti doni manjativu. Hoš jist!?

Nimo odgovora. Oni ništa ne govori. Strahivac će opet:

- Evo san ti doni! Uzmi!

Ništa! Ni A ni BE ne olgovoro 'ni na katridi. Kal ujedon put,
diže se pokriv ol kasila, a 'ni iznutra progovoro:

- Kal nieće uon, doj meni!

- Ajme, ajme meni, judi moji! – zavapi strahivac i
uteče će ga noge nosidu.

Trko je dvo đira kolo cilega mista pri nego se frmo.

Govori muoj nuono da ti strahivac više nikad nikomu ni bi
picigamuorto.

*Lea Mihaić, 4. r.
Mentor: Željka Martinić
OŠ Pučišća, Pučišća*

MOJ DAN

Zvoni žverljarin. Probudin se. Otkrijem koltrinu i sinjan kakvo je vrime. Dođen do kužine i uzmen kogumu da ulijen mlika. Skužin da mater i sestra još spidu. Pošto je mater jučer čistila banj, ne želin joj išporkat lavandin pa se sitin da gren ispod limuna. Kad san se umija, sinja san didu kako puši španjulete i babu kako ji angriz od jučer.

Vratin se doma, a one dvi još spidu, a mliko ni uzavrilo. Kad je uzavrilo, popil sam žmul mlika i lagano se uputija u butigu kupit kruva. Čin san izaša, sinja san susida Vjeku poščera i pozdravin ga. Dođen do brca i stitnem Milku Nonculovu. Pita me: „A di greš, Ante?“, pa joj ja rečen: „U butigu kupit kruva.“. U butigi, dođen do kase, tražim po šepirman takuin i sitin se da san ga ostavija na kredenciji doma.

Trča san doma i naša da se mater već digla. Nisan se triba vraćat u butigu jer je sestra već bila u pekaru. Posli ćutin neki miris, kad ono dida loži oganj za šripnju. Rečen to materi, a ona baci potadu ča je tila spreman za obid.

Zvoni telefon, a ono moj čača zove s broda. Reka mi je da budem dobar u skuli i slušat ča mater kaže. Donija nam poščer nike puste libre za čaču. Po bota je. Na zvoniku zvona zvone. Viori hrvatska bandira. Poša san u dide ručat. Dođen tamo, a baba već drži štikadent u justin i reče mi: „Nisan te više mogla čekat, ja san već izila“. Kad san u miru izija, seja san na fotelju. Doša je neki barba popit bokun vina s didom. Uzeja je španjulet i šuverin da ga upali. Babu je zabolija stumak.

Pumpijeri su opet digli uzbunu. Požar je. Ja san se uvuka u kuću sa familijon jer san najsigurniji s njima.

DALMACIJU DIŠEN MISTO ZRAKA!

*Anton Balić, 6.r.
Mentor: Marina Ležaja
OŠ Slatine*

MORSKA VILA

Na obali našeg prilipog Splita, u Lučici na Špinutu, ribar Šime ima je kaić. Naša ga je na obali i opitura škverskon pituron. Bija je lipe plave boje s narančastin rigama. Najlipji kaić u cilome Splitu. Tribalo mu je dat i ime. Šime je odlučija da će bit Kaić o sriće. Šime je kaićon lovija srdele, škarpine, lokarde, gire. Paria je ka magnet za ribe. Trčale su ka išempjane u mrižu, a Šime ih je gušta gledat. Bija je najsrnitnji čovik na svitu. Cili Split bi na peškariju čeka Šimu i lipotice iz mriže. “ Di si Šime, ča jemaš danas?” vikali su Splićani. “ Evo najlipje ribe, “ falili su ga judi”.

Kate, Šimina žena, prodavala je ribu. Bili su siromaji, ali pošteni judi i ča je najvažnije volili su se ka ludi. Brzo su stigla i dica: lipa Marina i mali Roko. Šimin posa' je cvita', a i dica su resla. Kupili su novu, lipu, kamenu kuću u Varošu s tiramolima. Brzo je pasalo vreme. Zajubila se i Marina. Udala se za Milinog sina, vinara, a Roko je oženija maslinarevu ćer Maru i dobija malega Antu.

Jednega dana Šime je otiša na more ulovit koju lokardu. Kad je mrižu potega, unutra vidi niko čudo. Imalo je ljudsko tilo, a umisto nogu riblji rep. „ Lokarda mi, a ča si ti sad? „ pita Šime. “Ja san morska vila. Lipi moj, ako me pustiš, dignit ću ti shopping centra dva, puno pinez i ispunit ću ti tri želje!” A Šime će: “Ajme, ne znan, možda... vidit ću ča mi žena kaže! “

Kad je ariva doma, oma je zva Katu i sve joj reka. Čilu su se noć u posteji okrićali, nisu spavali. Ujutro Kate kaže Šimi: „Nemoj Šime. Mi bi s tin pinezima i šoping centrima ,tiramola mi, ravno u propast! “Jemaš prav, jubavi moja,“ sritno će Šime, „zna san je da ćeš tako odlučit“. Ode na Kaić o sriće. Sidne kraj vile i oma počne s prvon besidon: “Znaš lipa moja, ja san uvik mislija da mi je ovi kaić kaić o sriće, a danas san, tovar jedan, tek vidija da mi je Kate moja najveća srića. Pustiti ću te, al' nemoj druge jude uništiti pohlepom i pinezima ča nudiš. Uči toware da pripoznaju di je njihov kaić od sriće. Biži u more, morska vilo!“

Šime i Kate ostali su dobri, sritni i zajubjeni judi do kraja života. To su prenilo na svoju dicu, a oni na svoju... i tako sve do danas.

*Sara Simona Mojsović, 4.r.
Mentor: Sanja Župa
OŠ Spinut, Split*

VARBOSKA

Imo jedno molo misto na otoku Foru. Moja Varboska u kojoj san pasala svako lito svoga života. Kad malo boje skonton to je najlipje misto na svitu. Tu su živili moji pranono i pranona. Jedva čekon da fini skula da se ukrcon parvin trajekton za škoj, di me čekuju fameja i prijateji. Ujutro gren u butigu, pa na kuponje. Navečer napravimo dva, tri traškuna po rivi, pa na čakulu na most. Varboska je po mostima poznata. Imo ih četiri i radi tega je zovu Mola Venecija.

Bruna Bebić, 6.r.

*Mentor: Katarina Piveta-Vidučić
OŠ Split 3, Split*

LOZA

Loza je uz more stoljećima glavni hranitej judi na ovemu škoju. Moja pokojno pranona je za nju govorila da je "fino gospoja".Svakoj se tuko po pustih puti na godinu doć naklonit.Obrizot , okopat je, ocistit moh, sumporat, polmotat, polit i na kraju otarget. I dogodišćo opet sve iznova. Masline i drugo stabla možeš koju godinu i ne lavurat, zapustit je pa opet nastavit, a lozi moraš svake godine dat reda jer ako je jednu godinu zapustiš gotova je

Tako naše loze po 40-50 godišć rojaju i ca su starije to je vino ol njih boje.

Kad usahne kad se lozje potuce ni sa njon gotovo.Još je ona ol koristi.Nimo boje žerave za ispeć ribu nego ca je ona od starici.

Vinka Sviličić, 6.r.

*Mentor: Srebrenka Beno
OŠ Vis, Vis*

MALO MISTO NA NAŠEN ŠKOJU

Doša san vaporon u malo misto. Dočekala me teta Doka sa krtolon mendul i suvi smokav te rođak Mikula. Mirisni vonj gradela mamija je moj glani štumik.

Ispo košćele, na katrigan sidila je grupa starih. Igrali su na briškule i trešete. Stari Ive je uvik volia štrocavati karige i zvati akuže, a njigov kumpanjon Stipe bija je pravi meštar o motavanja. Ke je un mote činija da van je to viti, judi moji. Ritko bi bacili ku lišinu. Od pustoga sidenja po cile bogovitne dane, zabolila bi ih često staraška škina. Bocun vina pri njiman i bukara bili su in najboji prijateji. Ka bi ki pogrišija, zabruntulali bi i zabeštimali puni ida.

Malo dalje o njih bila je grupa balotaša. Ante Ivin je u rukan uvik drža bulin i potalja bi prvu balotu ciko bulina. Teško da mu je ki moga oteti ki punat. Stalno su se jidili i karali oko toga čigova je balota bolja, naročito Bene Balokin kad je tribalo vaditi pinezi iz takuina i platiti iće i piće ka bi izgubija ku partiju.

Sve to dogajalo se pri staron konobon barba Joze u kojou je radila debela bjonda sa očalima i pustin bračoletima. Konoba je vonjala na vino, spizu i popušene španjulete. Bila je puna bačav, dva pršuta obišena su ispo poda, vinci kapule i češnjatoga luka visu na brokunu niza zid.

Kroz uske kale čule su se čakule starih nona. Bili lancuni su lampahali na vitru i tukli me po licu. Šugamani, žinske mudante i muške mudantine bile su zakučane malin drivenin šćipunicama. Šjora Mare je vodu o ražentavanja prolivala po svojon balaturi punoj đirana, murtile, garoful, viole i drugoga cvića. U starin sigljima gojila je petrisimul i selin. Koltrine su resile ponistre sa starin škurama.

Ka smo došli doma, već se bilo škuralo, a teta Doka sparićala je obid. Iša san leći i zaspas san blaženin snon. Revanje ugate me izbudilo.

Ka je došlo vrime za iti ća, tako mi je bilo ža i teško u prsiman. Zavolia san ovi naš lipi mali škoj.

Ivan Pekić, 5.r.

*Mentor: Velimir Pašara
OŠ Vjekoslava Paraća, Solin*

ČA-MORE-JUDI

Vedran Matošić

Vrime ditinstva ka' da se vraća kad se uputimo na Šoltu na druženje koje je nazvano ČA-MORE-JUDI di sve škole iz naše Dalmacije u pismama na čakavštini prinose ovome oltaru naše poezije svoje male duše.

Ove godine uz pisme koje će dica recitirat, sa manifestacije PRİČAGINA došle su nam i priče koje će nam dica i ispričat.

Uz poeziju, priču i male igrokaze uživamo u čakavskoj riči kojoj ne dajmo da nestane, jer ono ča je bilo gradi ono ča dolazi, a dani drame nazvani po Marulu ka'da sjedinjuju rič i igru i u ovoj maloj – velikoj manifestaciji.

- Ča ti je ti Pričagin? - pitadu judi jednega meštra o štrofi ča se za danas pripravja ka da ga čeka pivat ariju iz Spliskog akvarela, nasrid Rive, na Svetoga Duju.

- To van je jedna puno lipa stvar.

- Pa ča tamo činiš?

- Pričan priču pričajući ČA.

- A ča pričaš?

- Pričan ča ćutin.

- A ča ćutiš?

- Ćutin brecaj stolića i graciju zemje, friži kamena, morbin mora, ćutin frcaj lipote, lepuh o srca – u RIČI.

uvod u PriČAgin

PRIČAGIN

Željka Alajbeg

U okviru četverodnevno program Festivala pričanja priča Pričigin, riči dijalekta iz pera mladih stvaratelja Splitsko-dalmatinske županije oživjele su na pozornici Gradskog kazališta lutaka Split. Nakon pjesničke smotre Ča-more-judi u kojoj je stih zadana forma, Pričagin postaje mjesto i prilika za drugačiji oblik sricanja čakavice. Umjetnost iznošenja priče i ekspresivnost svih njenih sekvenci uvjetovane jedino jezičnom definiranosti, kulminaciju stiliziranosti doživjele su u svakoj autorskoj izvedbi. Trag vremena u kojem je dar pričanja bio okosnica života, lagano i nenametljivo, a tako trajno i žuđeno, utisnuo se u suvremenosti.

Klasifikacija pristiglih radova pokazala se kao vrlo zahtjevan zadatak. Među dvadesetak pristiglih radova u konkurenciju izvođenja na sceni izabrano je dvanaest koje po strogoj pravilu PriČagina mogu predstavljati isključivo sami autori. Uzimajući u obzir tematsku, idejnu i sadržajnu originalnost priče /koja ne plagira/, dijalektnu vrijednost /koja ne koketira sa književnim jezičnim izričajem/ i scensku ekspresiju /koja poznaje razliku interpretativne i glumačke izražajnosti/ izbornog povjerenstva u sastavu Ivan Tokić, Željka Alajbeg, Nila Kuzmanić Svete odlučilo se za dodjelu čak tri nagrade. Predsjednica izbornog povjerenstva Nila Kuzmanić Svete proglasila je tri najuspješnije priče PriČagina :

1. Loza – Vinka Sviličić, učenica 6.r. OŠ Vis, Vis
2. Picigamuorti – Lea Mihaić, učenica 4.r. OŠ Pučišća, Pučišća
3. Virujen u sebe – Alen Vidan, učenik 8.r. OŠ Grohote, Grohote

Nagrade je dodijelio direktor, glavni inicijator i organizator festivala Petar Filipić.

Kako je pisma oduvik bila zivka o sna, zrcalo o duše, kalma o nevoje, lipota o srca, program je besprijekornim izvedbama oplemenila KLAPA ŠUŠUR.

Svako misto jema niki svoj leroj po kojemen trk života brenzaje, jema svoje jude po kojiman vrime notaje, jema svoje batude i gāčice kojiman vavik živost daje.

Batude i gāčice Splita, Solina, Slatina, Trogira, Visa, Brača i Šolte potvrdile su da jezični dijalektni identitet nije na umoru. Štoviše, njeguje se i oživotvoruje u pjesmi i priči nastaloj u okrilju čiste nesputanosti, iskrene senzibilitnosti i jasnog pogleda – djeteta. Živost života upravo zato raduje, raznolikost bivstvovanja – oduševljava !

SADRŽAJ

Marjan Blagaić : Lišće (monotipija) 1.r., OŠ Grohote

POEZIJA

OŠ Bijaći, Kaštel Novi	11
Barka : Željana Certa 7.r.	13
Babina balatura : Nives Jurić, 7.r.	14
Moja skula : Nives Jurić, 7.r.	15
Moj dide : Petra Maljković, 7.r.	16
Podne : Karmen Milan, 7.r.	17
<i>Mentor: Jelena Ljubić</i>	
OŠ Dobri, Split	19
More moje : Renata Delić, 7.r.	21
Mala ljubavna : Renata Delić, 7.r.	22
Dalmacija : Renata Delić, 7.r.	23
Zima : Paola Macanović, 6.r.	24
<i>Mentor: Mary Brkljača</i>	
Maslinica : Ana Šiškov, 4.r.	25
<i>Mentor: Ada Franičević</i>	
OŠ Don Lovre Katića, Solin.	27
Moje misto : Marija Dagelić, 5.r.	29
Jubav : Josipa Vuković, 7.r.	31
<i>Mentor: Ana Bašić</i>	
OŠ Grohote, Grohote	33
Lipo je, lipo je : Nina Alajbeg, 7.r.	35
Moja Šolta : Žana Bogetic, 6.r.	36
More : Ankica Braškic, 6.r.	37
Maškare : Ankica Braškić, 6.r.	38
<i>Mentor: Mirjana Stanić</i>	
Maslino lipa : Lordan Maršić, 6.r.	40
<i>Mentor: Ivan Tokić</i>	
More : Julija Mihovilovic, 3.r.	41
<i>Mentor: Ivana Blagaić</i>	
OŠ Hvar, Hvar	43
Ribašcina : Marko Bibić, 6.r.	45
Parvi dan u skuli : Josipa Novak, 6.r.	47
For : Katarina Martinić, 6.r.	48
Parvi dan u skuli : Katarina Martinić, 6.r.	49
Lipa ric : Ive Tudor, 8.r.	50
<i>Mentor: Fani Carić-Ćurin</i>	

OŠ Ivan Duknović, Marina	53
Moje misto malo : Danijel Jakus, 4.r.	55
More : Matea Jozipović, 4.r.	56
Bura : Matea Jozipović, 4.r.	56
Naša Dalmacija : Ante Matijaš, 4.r.	57
<i>Mentor: Ivona Špika</i>	
OŠ Komiza, Komiza	59
Sveti Mikula : Petar Ivčević, 5.r.	60
Garbin : Andrija Mardesić, 5.r.	61
<i>Mentor: Vedrana Rokov Fras</i>	
OŠ Majstora Radovana, Trogir	63
Val : Anđela Bailo, 7.r.	65
Moj Trogir : Anđela Bailo, 7.r.	65
Na kušinu : Đana Belas, 6.r.	67
Mirakul i kanun : Đana Belas, 6.r.	67
<i>Mentor: Ivana Miše</i>	
OŠ Milna, Milna	69
Trisko bura : Mislav Lekšić, 5.r.	71
<i>Mentor: Dubravka Menjak</i>	
OŠ Mertojak, Split	73
Ane i Mare : Maša Delić, 2.r.	75
Moj nono : Frane Maršić, 2.r.	77
<i>Mentor: Ivka Kavelj</i>	
OŠ Petar Hektorović, Hvar	79
Dol na foru : Andrea Moscatello, 8.r.	81
<i>Mentor: Leana Fredotović</i>	
OŠ Pučišća, Pučišća	85
Pasjo jubov : Jure Babić, 7. r.	87
Masline nuonota moga : Ivana Eterović 7.r.	88
Gori žižak : Ivana Goić, 7.r.	89
Ča : Tanja Jerković, 7. r.	91
Bura u Pučišćima : Ani Nižetić, 8.r.	92
A obećo si : Ani Nižetić, 8.r.	93
<i>Mentor: Maja Čapin</i>	
OŠ Slatine, Slatine	95
More : Toni Buktenica , 5.r.	97
Maška : Paula Domić, 4.r.	98
More : Ana Skoko, 4.r.	100

Ča je ljubav : Antonela Vantić, 4.r.	101
<i>Mentor: Marina Ležaja</i>	
OŠ Spinut, Split	103
Dida i ja : Karlo Kreković, 5.r.	105
Litnji dan u Povljima : Lucija Zlutar. 5.r.	107
<i>Mentor: Jelena Manudnić</i>	
OŠ Split 3, Split	109
Moj for : Tonia Zaninović, 6.r.	111
<i>Mentor:Katarina Piveta-Vidučić</i>	
OŠ Vis, Vis	113
Moj borba - kacatur : Petar Galić, 8.r.	115
Jematva : Petar Galić, 8.r.	116
Vis : Iva Knezović, 6.r.	117
Težok : Marino Lukšić, 8.r.	118
Moj škroj : Ileana Sablić, 7.r.	119
<i>Mentor: Srebrenka Beno</i>	
OŠ Vjekoslava Paraća, Solin	121
Brod : Marin Ćuk, 8.r.	123
Sanjaj sne zlatne : Marin Ćuk, 8.r.	123
Grancigula u sonetu : Marin Ćuk, 8.r.	124
Nevera, more i sunce : Marko Čičmir, 8.r.	126
Bonaca : Josip Melvan, 7.r.	127
<i>Mentor: Velimir Pašara</i>	
OŠ Vladimir Nazor, Postira	129
Drvo mojega nonota : Alfred Dominis, 8.r.	130
Moj nono : Ivan Jelinčić, 8.r.	132
Krnevol : Ivana Matulić, 7.r.	134
<i>Mentor: Stipan Šandrak</i>	

PROZA

OŠ Ivan Duknović, Marina

Zvonko : Anđela Dujmov, 4.r. 139

Ugota i čatrnja : Ante Šalov, 4.r. 140

Prica o didu i mošunu : Jelena Šerić, 4.r. 141

Mentor: Ivona Špika

OŠ Komiža, Komiža

Jematva : Mario Radić, 6.r. 142

Mentor: Vedrana Rokov Fras

OŠ Lučac, Split

Kažu da sam rođen (pokušaj autobiografije) :

Goran Ljubenkov, 7.r. 143

Mentor: Sanja Ilić

OŠ Spinut, Split

Nevera : Zvonimir Butić, 5.r. 144

Jubav mojega života : Anđela Paleka, 7.r. 145

Split : Marko Zunić, 5.r. 146

Mentor: Jelena Manudnić

OŠ Split 3, Split

Nevera u Maslinici : Ena Jurić, 6.r. 147

Mentor: Katarina Piveta-Vidučić

OŠ Vis, Vis

Host : Vinko Udiljak, 6.r. 148

Mentor: Srebrenka Beno

OŠ Vjekoslava Paraća, Solin

U vali : Josip Melvan, 7.r. 149

Mentor: Velimir Pašara

PRIČAGIN

OŠ Grohote, Grohote		
Virujen u se : Alen Vidan, 8.r.		154
	<i>Mentor: Mirjana Stanić</i>	
OŠ Lučac, Split		
Dioklecijanov palac i sveti Dujam : Željkan Dragičević, 7.r.		155
	<i>Mentor: Sanja Ilić</i>	
OŠ Majstora Radovana, Trogir		
Čovika se panti po diliman : Paula Milošević, 8.r.		156
	<i>Mentori: Andrea Pavićin i Katica Belas</i>	
Storija jednega kontejnera : Mario Miše, 8.r.		158
Postola bez taka : Ana Vukman, 8.r.		160
Jema vej taki vrimen : Dragana Zelalija, 8.r.		161
	<i>Mentori: Ivana Miše i Katica Belas</i>	
OŠ Pučišća, Pučišća		
Picigamuorti : Lea Mihalić, 4.r.		163
	<i>Mentor: Željka Martinić</i>	
OŠ Slatine, Slatine		
Moj dan : Anton Balić, 6.r.		165
	<i>Mentor: Marina Ležaja</i>	
OŠ Spinut, Split		
Morska vila : Sara Siona Mojsović, 4.r.		166
	<i>Mentor: Sanja Župa</i>	
OŠ Split 3, Split		
Varboska : Bruna Bebić, 6.r.		168
	<i>Mentor: Katarina Piveta-Vidučić</i>	
OŠ Vis, Vis		
Loza : Vinka Sviličić, 6.r.		168
	<i>Mentor: Srebrenka Beno</i>	
OŠ Vjekoslava Paraća, Solin		
Malo misto na našen škoju : Ivan Pekić, 5.r.		169
	<i>Mentor: Velimir Pašara</i>	
Vedran Matošić		
Ča-more-judi		171
Željka Alajbeg		
PriČAgin		174

Radovi Likovne grupe OŠ Grohote / voditeljica Anića Bašić

Ivan Ivčević: Lišće (monotipija), 2.r.	9
Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	11
Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	19
Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	27
Ankica Braškić: Kampanel (kartontisak), 6.r.	30
Nina Alajbeg: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	33
Jelena Brković: Riba (kartontisak), 7.r.	39
Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	43
Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	53
Barbara Siničić: Cvijet (kombinirana tehnika), 6.r.	59
Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	63
Anton Purtić: Riba (linorez), 7.r.	66
Marina Cecić: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r.....	69
Darija Popović: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	73
Ivan Lovrinčević: Morska zvijezda (linorez), 7.r.	76
Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	79
Gina Bilankov: Galeb (linorez), 7.r.,	82
Darija Popović: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	85
Hana Novaković: Čuvita (linorez), 7.r.....	90
Jelena Brković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	95
Jelena Brković: Galeb (linorez), 7.r.	99
Hana Novaković: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	103
Žana Bogetić: Zvonik (kartontisak), 6.r.	106
Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	109
Magdalena Radić: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r.	113
Ana Elezović: Cvijet (kombinirana tehnika), 5.r.	121
Josip Štrbić: Vratnice crkve (kartontisak), 6.r.	125
Tina Sule: Cvijet (kombinirana tehnika), 7.r.	129
Marin Balić: Volti s kampanela (kartontisak), 6.r.	131
Luka Blagaić: Lišće (monotipija), 1.r.	137
Rosana Prvinić: Zid (reljef), 6.r.	139
Barbara Siničić: Zid (reljef), 6.r.	140
Nina Alajbeg: Zid (reljef), 7.r.	141
Tina Sule: Pleter (reljef), 7.r.	144
Barbara Siničić: Zid (reljef), 6.r.	146
Darija Popović: Zid (reljef), 6.r.	147
Tina Sule: Stara oružarnica (reljef), 7.r.	148
Nina Alajbeg: Zid (reljef), 7.r.	149
Marjan Blagaić : Lišće (monotipija) 1.r.	172

OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Tisak
Oxa d.o.o

